

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VII legislatura

Any 2007

Núm. 2-fascicle 2

Presidència
de la Molt Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort

Sessió celebrada els dies 3 i 4 de juliol del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Debat d'Investidura del Molt Honorable Senyor President de les Illes Balears

fascicle 1

LA SRA. PRESIDENTA:

Un cop transcorregudes les 24 hores des de la interrupció de la sessió d'investidura, recomença la sessió. Aquesta presidència manifesta que, consultats els diferents grups, la votació es durà a terme devers les 19.00 hores, d'acord amb el previst a l'article 141.5 del Reglament.

Les intervencions dels diferents grups parlamentaris tendran lloc de menor a major. Cada un té un temps de 30 minuts.

Per part del Grup Parlamentari Mixt ens han manifestat la voluntat de dividir el temps entre els seus dos membres. Per tant, té la paraula el primer representant del Grup Mixt.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Bon dia, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. Sincerament ahir quan escoltava el discurs del candidat a president del Govern de les Illes Balears, no sé si era a l'any 2007 o a l'any 1999. Ho dic perquè no va ser un discurs propi d'un candidat a president del Govern, que ho va ser durant quatre anys i que, per tant, no li ve de nou. Li ho dic amb tota sinceritat, però també amb tot el respecte del món. La gent avui en dia espera més coses, sobretot si ja és una persona amb certa experiència per la feina que ha fet o que es proposa fer.

En la meua opinió va ser un discurs excessivament generalista, no va entrar mai a concretar ni a donar solucions ni que fos a mena d'exemple. Contínues mencions a qüestions que avui en dia es donen per assumides, com el consens, el diàleg, etcètera. Vostè, sincerament, tant una cosa com l'altra les haurà de menester en grans quantitats. Moltes repeticions de certes expressions com "seguretat", "estabilitat", com si tengués pànic d'alguna cosa. A Formentera deim que "allà on més por hi tens és allà on primer caus". Per tant, aplicant aquesta dita de Formentera, començam bé si ja pateix inconscientment per l'estabilitat del govern.

Discurs citant els temes o les àrees de manera general i amb frases que la gent ja està cansada d'escoltar. Citava per exemple, "pal·liar la insularitat", "diversificació del sector serveis", "potenciar el turisme", "potenciar l'educació", "prioritzar la formació dels joves", "fer milers d'habitatges socials", "potenciar el transport públic", "no donar l'esquena als que no l'han votat", "immigració necessària", ... En definitiva, totes les coses que la gent ja ha escoltat mil vegades, però per a les quals espera solucions des del govern que és el que ha d'assumir les seves responsabilitats.

He de dir també, per altra banda, que estic molt d'acord en dues de les coses que vostè va mencionar. La primera feia referència a la baixa participació que s'ha donat en aquestes eleccions, deia vostè que la gent no ha anat a votar i que a això li hem de posar remei tots. Jo també li contaré una història d'un al·lot amic meu que em vaig trobar el dia de les eleccions. Li vaig demanar si no anava a votar, em va contestar que no, que preferia anar-se'n a la platja. Li vaig explicar que era necessari que participés, que tots érem importants, etcètera, ell em va interrompre i em va dir textualment, "passo de tot, tanmateix després ho arreglau entre vosaltres com us dóna la gana". Li vull dir amb això que assumint les lleis electorals, millorables

avui en dia com tot en aquesta vida, és molt difícil explicar a la gent què ha passat i per què no té responsabilitat de govern el partit més votat. Des de la perspectiva que dóna la distància, la conformació del govern que entrarà, que havia de ser en base a eixos de programa i no de cadires, ha semblat, i li ho dic honestament, tot el contrari. Sincerament, i li ho dic també modestament, que ens vagi bé a tots per al bé de tots. Per cert, l'altre dia em vaig tornar a trobar aquest amic meu i em va dir que mai més en la vida aniria a votar.

La segona cosa amb la qual estic d'acord amb vostè és que es parteix d'una economia sòlida i que hi ha una bona base per començar a treballar, això és veritat. Totalment d'acord. Però en part aquesta bona situació és deguda a la feina que s'ha fet des de tots els nostres càrrecs de responsabilitat, començant pels senyors que avui estan asseguts aquí, als bancs blaus encara, i pel president del Govern balear aquests darrers anys, el Sr. Jaume Matas.

Com a diputat del Parlament de les Illes Balears i portaveu de l'Agrupació Independent Popular de Formentera, he de fer una anàlisi del discurs del candidat a president, ja ho he fet, però la part més important del meu torn la dedicaré a Formentera, illa a la qual jo represento i a la qual em comprometo a defensar sempre que tenguí l'oportunitat de fer-ho. Miri, Sr. Antich, que li ho he posat fàcil, crec que més fàcil era impossible i li diré per què. En primer lloc la presidenta del Parlament em va citar a consulta per proposar president o presidenta com a portaveu de l'Agrupació Independent Popular de Formentera, la qual cosa agraeix, ja que ha passat per primera vegada en la història d'aquest parlament. No li vaig proposar cap candidat i li vaig dir que votaria segons els compromisos que escoltés per a Formentera.

En segon lloc, per tal que Formentera tengués més protagonisme i més veu dins el Parlament, tots els temes de Formentera durant els darrers quatre anys em va tocar defensar-los a mi, de la qual cosa n'estic molt orgullós, idò bé, perquè encara tengués més protagonisme i més veu dins el Parlament, vaig fer de manera obligada la meua adscripció al Grup Mixt, també ho vaig fer per facilitar les coses al govern d'esquerres que previsiblement sortirà, perquè no hi hagi cap tipus d'excusa per portar inversions cap a Formentera. Ho vaig fer també per facilitar el diàleg entre ajuntament, consell i Govern balear. I finalment ho vaig fer també perquè sempre he defensat que el diputat per Formentera, pel fet de ser únic, ha d'estar per damunt dels colors polítics del consell, de l'ajuntament i també, evidentment, de la resta d'administracions.

Com a diputat de l'Agrupació Independent Popular de Formentera som lleial i agraeixo a tots els partits que em varen donar suport, però per damunt de tot som lleial a Formentera. Per tant, com a diputat per Formentera he donat dues passes endavant sense esperar res a canvi. Només les he donades pensant que per a Formentera vull el millor, mani qui mani. Idò bé, què em trob ahir? ..., no m'ho trob jo, s'ho troba l'illa de Formentera. Recordi que cada vegada que li xerrarà aquest diputat, li xerrarà l'illa de Formentera i tots els seus habitants. Idò bé, li explicaré, primera passa enrera, li record les negociacions pel diputat, allà on hi anava l'exigència o el compromís de nomenar un conseller del Govern balear per Formentera. Vostè va dir que d'això res de res, ara li han fet dir

a l'actual alcalde de Formentera que només era una voluntat per ambdues parts. Jo també he xerrat amb l'alcalde de Formentera i sé el que m'ha dit. Però bé, si hi ha voluntat per ambdues parts, què espera per complir aquesta voluntat? És la voluntat del poble de Formentera. A sobre diu que no es preocupin, que Formentera tindrà veu dins el Govern balear. Clar que tindrà veu, la veu de qui ara mateix li està xerrant, triada per la majoria dels formenterencs i les formenterenques. No entenc per què està cercant desesperadament una consellera del Govern balear de l'illa d'Eivissa i no li vol donar a Formentera el mateix. L'Estatut diu que els dos consells tenen el mateix estatus jurídic i són del mateix nivell, encara que no ho hagués dit l'Estatut, què té Eivissa que no tenguí Formentera?

Segona cosa que em trobo, segona passa enrera. Avui li parlo del Grup Mixt, adscrit aquí com li he dit abans de manera obligada i xerrant la meitat del temps que podria fer si tengués grup propi, com he demanat. No he pogut fer grup propi, grup que hagués estat la veu de Formentera, la veu directa de Formentera dins el Parlament per primera vegada en la història, com a grup independent i no dins el Mixt. En canvi, utilitzant els mateixos raonaments i el mateix Reglament, després de mi xerrà Unió Mallorca que sí que ha pogut fer grup propi gràcies a la cessió d'un diputat, en les mateixes condicions que jo demanava. No hi ha excuses que és el Reglament o que és la Mesa, el Govern que vostè presidirà té la majoria a les dues bandes. Li demano també que ho expliqui a l'illa de Formentera.

I tercera passa enrera i per a mi més important. Vaig dir que esperaria els compromisos amb Formentera per emetre el meu vot. Torn a repetir, més fàcil impossible. Idò bé, dels 53 minuts que va durar el seu discurs ahir, es va referir a Formentera 37 segons, per dir que li donaria una atenció especial, com és molt evident, i li donaria competències, competències que per cert ja estan donades per llei. Per tant, no les hi ha de donar, les ha d'acceptar el Consell de Formentera. No va citar cap projecte concret, ni un, ni va donar cap solució concreta als problemes que patim i que espero que vostè conegui. No va fer cap referència a cap iniciativa que pugui il·lusionar la gent de Formentera, la gent que vostè diu que li prestarà una atenció especial, en canvi, ho vaig escoltar bé, sí que va anomenar els projectes de la Platja de Palma, del nou Hospital de Son Dureta, del tramvia, etcètera. Ara no val que a la rèplica em digui que no es pot dir tot i em contesti citant alguns projectes que li passaran per escrit. Tenia tot el temps que va voler, tot el temps del món, però el més important era que havia de sortir sense que l'obliguessin a dir-ho.

Per acabar i abans de dir-li què votaré, li vull recordar algunes coses que no hem d'oblidar durant aquests quatre anys, durant els quals espero sincerament que treballem junts per Formentera. No ha d'oblidar els antecedents del seu anterior govern, 1999-2003, Formentera va ser a nivell de realitats molt pobra. En inversió només és destacable el pressupost que va posar dins el Consorci Formentera, uns 12 milions d'euros. Li vull recordar que durant aquesta legislatura que avui acaba, s'han invertit a Formentera 74 milions d'euros. Esper sincerament que vostè continuï en aquesta línia.

No ha d'oblidar tampoc que la llista autonòmica més votada va ser la d'Agrupació Independent Popular de Formentera, per

voluntat de tota la gent de Formentera. Per tant, són les accions que consten dins aquest programa les que espera la gent que es realitzin. Concretament són 134 accions que li faré arribar, així com també vaig fer arribar a tots els consellers de l'equip de govern que avui cessen, i tenc testimonis d'això. El més lògic, és evident, si hem de respectar la voluntat del poble, és que vostè i el seu equip, modestament i amb ganes de fer feina, assumissin les accions proposades a nivell autonòmic per la llista més votada, com és de justícia. No oblidí tampoc que a part de ser la llista d'AIPF la més votada, l'acusament directe que el Partit Socialista a Formentera té són 670 vots. A mena de reflexió li he de dir que l'Agrupació Independent en té 1.800. I els seus socis de govern, Unió Mallorca i altres grups, no tenen representació a l'illa de Formentera.

Per acabar en to positiu la intervenció li recordaré, ja que vostè no ho va dir ahir, les accions més importants que haurà de portar endavant a l'illa de Formentera d'acord amb el programa de la llista més votada. En diré algunes, no diré les 134: instaurar la policia autonòmica, nous plans d'embelliment en els nuclis urbans, pla integral de soterrament de les línies elèctriques i telefòniques -defensades també pel partit que ha guanyat el Consell de Formentera-, potenciar el transport de mercaderies entre Eivissa i Formentera, pla integral de desestacionalització turística, residència assistida per a la tercera edat, centre de dia, Museu de Formentera, centre nàutic a La Savina i polisportiu, recinte firal polivalent, cooperativa de Formentera, vials de circumval·lació dels cascs urbans, pla de recuperació de Ses Salines, etcètera. Aquestes són algunes, molt poques, de les coses que ens hagués agradat sentir i que no hem sentit, no només jo, la gent de Formentera. Totes les altres, fins a 134, són al programa que els repartiré.

Per acabar, tal vegada hagi estat un discurs dur i poc adornat, però ha estat un discurs realista, cregui'm, però reflectim la realitat existent a dia d'avui. Una realitat optimista a Formentera amb la feina feta durant els darrers quatre anys. Però en aquest discurs no hi cabien floretes ni adjectius superflus. Hem de dir les coses tal com són, segons les necessitats de Formentera. Sincerament crec que ha de continuar la línia marcada els darrers quatre anys.

Sr. Antich, si treballa per Formentera em trobarà sempre per ajudar-lo en allò que faci falta, sempre. Si es perd en generalitats i discursos que no solucionen res, com va fer ahir, no li ho perdonaré ni jo ni el poble de Formentera. Vostè mateix ha fet que el voti en contra, mentre jo he donat dues passes endavant, les que he citat, vostè n'ha donat tres enrera, també ja ho he explicat. Per tant, en contra de Formentera. El meu vot en contra d'avui li ha de servir per posar-se a fer feina demà mateix per Formentera i continuar solucionant els problemes, com s'ha fet durant aquests quatre darrers anys pel Govern presidit pel Sr. Jaume Matas i tots els seus consellers, demostrant conèixer els problemes de Formentera i estimant l'illa. Formentera, Sr. Antich, li ho agrairà.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Mayans. Té la paraula la Sra. Maria Àngels Suárez per un temps de 15 minuts.

LA SRA. SUÁREZ I FERREIRO:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. El debat d'investidura és un moment obligat per parlar de futur, de qui presidirà aquesta comunitat, de com ens governarà i de quin model de societat es vol impulsar.

Però permeteu-me en aquesta primera intervenció d'una diputada d'Eivissa pel Canvi a la cambra, fer una reflexió sobre el passat, una reflexió essencial per poder entendre la nostra posició i la nostra actitud present. Eivissa ha viscut durant la legislatura que acaba una forta mobilització, una mobilització positiva que ha fet sortir al carrer milers de persones i que ha aconseguit entre altres coses afeblir els més que visibles lligams caciquistes que encara perviuen a la nostra societat.

El resultat de les eleccions és l'expressió final del cansament dels eivissencs i de les eivissenques d'una forma de governar. Una forma de governar basada en la prepotència, el menyspreu a la ciutadania, la criminalització de la discrepància i la supeditació dels interessos generals als particulars i partidistes. És així mateix l'expressió que una bona part de la societat considera absolutament inviable un model desenvolupista que deixava la nostra terra sense futur. Aquesta forma i aquest fons de governar van dur a Eivissa a una situació d'emergència democràtica, socioeconòmica, cultural i mediambiental, que és el punt de partida d'Eivissa pel Canvi. Un moviment plural que sorgeix dels ciutadans i de les ciutadanes independents, a la qual se sumen les formacions polítiques d'Alternativa Esquerra Unida i Els Verds, Esquerra Republicana i Entesa Nacionalista i Ecologista. La intensa feina, la capacitat de generar il·lusió i l'ofertament d'una alternativa política creïble ens ha duit fins aquí. Vostè, Sr. Antich, ho sap molt bé perquè una part d'aquest camí l'hem fet junts, amb els seus companys i companyes d'Eivissa i és la nostra voluntat continuar fent-ho.

És per tant encoratjador sentir aquí que se'ns ofereix una altra manera de governar i un altre model de desenvolupament. Em ve a la memòria la desafortunada frase de la Sra. Estaràs quan en arribar al Govern l'any 2003 va dir: "a Balears hem tornat a menjar". Doncs bé, a Eivissa, i m'atreviria a dir que a les altres illes també, des del dia 27 de maig tornam a respirar. Deia que ens agrada sentir que se'ns ofereix una altra manera de governar i un altre model, i hem d'afegir que hem trobat coincidències fonamentals en la concepció de govern i en les línies programàtiques bàsiques. Ens identifiquem en la consideració de la negociació, el diàleg i el consens com a eines bàsiques d'enteniment i bon govern. La repetició de la paraula i el concepte "pacte" al llarg del seu discurs, referint-se a temes crucials, competitivitat, habitatge, llengua, és l'expressió d'un necessari tarannà que tan absent ha estat els darrers anys. Podem dir el mateix pel que fa a la identificació i prioritització dels principals problemes de la ciutadania i les línies d'actuació ofertes. Estam segurs, Sr. Antich, que té present que sovint els problemes generals de Balears tenen a Eivissa la seva versió augmentada i no corregida i que per això es fan necessàries mesures compensadores.

Consideram rellevant l'aposta que ha expressat per a la cura del territori, especialment perquè suma al seu valor propi l'afegit d'esdevenir garantia del futur socioeconòmic. És hora ja d'establir una connexió permanent entre territori i turisme. Hem d'oblidar la concepció de les Illes com àrees metropolitanes sense solució de continuïtat, defensada pel govern anterior i per la seva política anterior, la seva política territorial i d'infraestructures. Confiam així mateix, Sr. Antich, que amb vostè de president, Eivissa deixi de ser excepcional des del punt de vista de la tolerància, de la legislació urbanística. Creim prioritària la lluita per la diversificació del sector serveis i la desestacionalització. No hem d'oblidar que el monocultiu turístic té també a Eivissa la seva màxima expressió.

Un altre assumpte transcendental és l'ocupació, garantia d'inserció i de cohesió social, entesa aquesta ocupació en una quàdruple vessant, activitat laboral front d'atur, qualitat de la feina front de precarietat laboral, seguretat de la feina front de sinistralitat i formació front a la manca de qualificació. Tots són assumptes cabdals, però volem fer un especial esment als índexs de sinistralitat laboral a Eivissa. Tenim el trist honor d'encapçalar les llistes d'accidents laborals de la comunitat autònoma i de l'Estat espanyol. Estam segurs que es posaran els mitjans perquè això deixi de ser així.

Compartim també la convicció de la necessitat d'un pla de xoc a l'educació i a Eivissa s'expressa en importants deficiències i insuficiències d'infraestructures i altes taxes de fracàs escolar, probablement les més altes de la comunitat. Ens agrada que es torni a parlar sense complexos d'educació pública.

I parlant de serveis públics, ens felicitem de la prioritat que a la sanitat i als serveis socials es vol donar des del seu govern. Coincidim en la seva decisió d'aturar la construcció de Son Espases i apostar per un nou Son Dureta. Som coneixedors de la seva sensibilitat cap a les mancances en infraestructures sanitàries a la nostra illa. Així mateix ens trobarà al seu costat en el desenvolupament ben dotat de la valuosa Llei de dependència.

Creim prioritària l'elaboració d'una llei del sòl que ajudi a aturar els processos especulatiu i sigui eina fonamental per afrontar els problemes de l'habitatge. Només com exemple, a Eivissa els preus de l'habitatge nou han pujat gairebé un 30% més que la mitjana de Balears. Un bon complement serà la Llei de barris que ajudarà a donar solució a zones tan emblemàtiques i tan necessitades d'actuacions com és el cas de Sa Penya a Vila.

Volem fer un esment especial a l'apartat de la mobilitat. Coincidim que és necessari superar la política de les grans infraestructures i apostar per la diversificació de la xarxa secundària i, sobretot, pel transport públic. Eivissa, com tothom sap, ha sofert una ferida irreparable en el seu territori, amb unes autovies sobredimensionades i innecessàries. Esperam amb gran interès les anunciades auditories, tècnica i econòmica, que hem inclòs en els acords de govern. Els eivissencs i les eivissenques necessitem saber si des d'un punt de vista tècnic, aquestes obres eren adequades i servien a l'interès general i en tenim molts de dubtes; i des d'un punt de vista econòmic, com

s'han gastat els diners de tothom i a més a més ens hipotecaran durant molts d'anys. Però a Eivissa també s'ha obert una altra ferida que ha afectat la dignitat de les persones. Aquesta no es pot retornar perquè mai no s'ha perdut, però sí que estam segurs que el seu govern, Sr. Antich, repararà el menyspreu moral de què han estat objecte molts dels propietaris expropiats i farà justícia amb el pagament dels deutes pendents per part de l'administració.

En darrer lloc, una imprescindible referència a la constitució del nou Consell de Formentera. Donem la benvinguda al seu compromís perquè aquesta nova institució compti amb recursos suficients i es faci un àgil traspàs de competències que li permeti en un breu període de temps funcionar a ple rendiment.

Finalment, pensem que el nostre discurs ha estat clar. Tindrà, Sr. Antich, el suport de les diputades d'Eivissa pel Canvi i el tindrà no com un simple compliment d'un acord pre-electoral, sinó fonamentalment perquè creim en el seu compromís, amb una altra manera de governar aquesta comunitat i amb un model sostenible des d'un punt de vista socioeconòmic i mediambiental per a les Illes.

Sr. Antich, les diputades d'Eivissa pel Canvi contribuïrem a l'estabilitat i a la governabilitat d'aquesta nova etapa des del compromís i la lleialtat, i estam segures que tindrà molt present que els aires de canvi que han fet possible aquesta nova majoria i aquest nou govern han bufat des del sud.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Suárez. Ara té la paraula el representant d'Unió Mallorca Sr. Vicens.

EL SR. VICENS I MIR:

Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. En primer lloc saludar tots els diputats i diputades, els nous i els antics, i desitjar-los molts d'èxits.

Avui decidim si es dóna suport o no al president de govern i a tot un programa (...). I es fa, com s'ha fet sempre en aquesta terra, com s'ha fet sempre al 90% de les democràcies parlamentàries, a través dels representants de la sobirania popular. Es fa a través dels parlamentaris. Trenta anys d'aquestes regles democràtiques, amb el suport de la Constitució, amb el suport d'una llei orgànica, han donat èxit i prosperitat a aquest país. Des del meu grup, des d'Unió Mallorca, les reafirmam i ens mantenim en aquesta bondat de les regles democràtiques.

També avui iniciam una legislatura i comença una nova etapa. Des d'Unió Mallorca ens feim una pregunta, que tal

vegada és bo que ens facem tots els grups; en dos mesos ha canviat dràsticament la societat mallorquina, la menorquina i l'eivissenca, hi ha hagut un gran traspàs electoral, hem de canviar dràsticament el model de país? Creim sincerament que no. Sí que s'han de fer reformes i, per tant, Sr. Antich, quan vostès ens parla de reformisme, que és una cosa en la qual li donam total i absolut suport, sí que s'han de fer modificacions, correccions de disfuncions del model social, del model econòmic, però a nosaltres, des d'Unió Mallorca, ens agradaria que aquestes reformes fossin concretes, específiques i sobretot donassin solucions a les disfuncions que ha tengut el sistema.

Per tant -insistesc-, ens agrada quan ens parli de canvi tranquil, de consensos, ens agrada que ens parli de comptar amb els agents socials, de comptar amb la societat, de comptar amb els empresaris, de comptar amb els autònoms, perquè és així com es dóna contingut a un benestar social que hem tengut en aquesta terra i és així com s'eviten sorpreses. I aquesta feina -insistesc- l'hem d'enllestir amb una societat civil, que en aquesta terra ens podem felicitar perquè tenim una societat civil poderosa. Fa un parell de mesos sortien estadístiques i és dels llocs de l'Estat aquí on es creen més empreses, hi ha més altes a la Seguretat Social, autònoms, etc., i d'això ens n'hem de felicitar. I des d'Unió Mallorca creim que el que ha de fer el Govern, i així li donarem suport, és acompanyar aquesta societat civil, ajudar aquesta societat civil, escoltar aquesta societat civil.

Per tant, també creim -i ho volem dir- que s'ha de treballar conjuntament amb totes les forces polítiques, s'han d'intentar acords amb totes les forces polítiques, hi ha una força política que probablement estigui a l'oposició, que ha estat votada pels ciutadans, que és molt votada pels ciutadans, i creim que el govern ha de col·laborar amb aquesta força, amb aquest partit i sobretot el meu grup, Unió Mallorca, volem dir que no hem de refer cap pont perquè els ponts hi són. El meu grup, que és una opció central, té ponts amb tota, amb tota la societat mallorquina, per la simple raó i responsabilitat política que una opció central ha de fer el que faci falta per al país.

S'ha parlat també, i creim que és una necessitat, creim que és una necessitat, donar prestigi a l'activitat política. Per cert, per donar prestigi a l'activitat política hem de fer el possible per donar prestigi a la Constitució, les lleis electorals, etc. I per això també li proposaria, per començar, donant exemple al Parlament que és la institució que demostra la sobirania popular, un pla de valoració de les institucions democràtiques i de difusió d'aquestes mateixes institucions democràtiques començant pel Parlament, perquè cal fer pedagogia perquè la gent entengui com s'elegeixen els presidents, com es fan les eleccions, quines són les competències d'unes i d'altres institucions. Això és una necessitat, guanyarem en valors democràtics i guanyarem en participació social a l'hora de les eleccions.

Discrepància amb les altres forces polítiques sí, confrontació no. Des del nostre grup no trobaran aquesta confrontació, i ho dic avui ja com a primer dia.

També crec encertat el seu discurs quant a l'estructura parlant de consensos bàsics, en majúscules -diu vostè- i de

pactes bàsics. Per al Grup Unió Mallorca no hi ha res més bàsic -vull seguir el camí que vostè ha marcat-, no hi ha res més bàsic que el que afecta el país i la seva gent. Per tant, seguint també amb la seva tònica de pactes, miri, li ofereixo una passa més endavant, o sigui, els pactes en necessiten sempre un altre, són bilaterals o plurilaterals, en el cas d'Unió Mallorca, avui, de manera políticament humil, una gran passa, ja no un pacte, un compromís, el meu partit, el meu grup, Unió Mallorca, li ofereix un compromís unilateral sense demanar absolutament res a canvi d'augment de l'autogovern. Per a nosaltres, vostè ho va citar en darrer lloc i va fer una cita important, per a nosaltres és el primer.

Hem d'aprofitar l'oportunitat històrica que dona un govern que té bona sintonia amb el Govern central i un nou Estatut, també vull dir aquí avui i agrair als partits polítics PSOE, PP i Unió Mallorca, que varen fer possible aquest estatut. Això les generacions futures ens ho agrairan i ho agrairan. És un bon exemple de com es pot avançar. Per a nosaltres és una qüestió de país, que va per damunt dels interessos del partit, dels interessos de les diferents opcions polítiques, però és imprescindible. Desenvolupar l'Estatut és imprescindible. Per això tindrà tota la col·laboració, farem els viatges que faci falta al Govern central, a Madrid, allà on faci falta per desplegar aquest estatut. Fa tres o quatre mesos que és vigent, s'han de fer aquestes comissions mixtes, s'han de fer els convenis, hi ha convenis que fa cinc mesos que estan per firmar i s'han de firmar i finalment, hem de tenir aquest règim econòmic del qual tant hem parlat tots els partits, quan estan al govern o quan estan a l'oposició. Idò així, tots estem d'acord que esperem tenir aquesta llei de règim econòmic balear. S'han de transferir les competències i hem de superar d'una vegada per totes el greuge històric existent. Amb això crec que ens podem entendre tots, tots els partits en un moment determinat hem dit que hi havia un greuge històric de finançament en aquesta terra. Arreglem-ho, arreglem-ho, tenim l'oportunitat, li oferim tota la col·laboració en aquest sentit i li deim que és una prioritat per a Unió Mallorca.

No afecta només el país, no ens equivoquem. El desenvolupament de l'Estatut afecta els ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra, afecta les escoles, afecta la sanitat, afecta les carreteres, afecta la vida quotidiana, d'això que hem parlat i que nosaltres també el felicitem per preocupar-se dels problemes ciutadans del dia a dia, però és clar, els ciutadans ens demanaran que ens n'hem de preocupar, sí, però a més, els ho hem d'arreglar i així a més ens felicitaran. Una bona eina és aquest desenvolupament de l'Estatut.

Evidentment, també com no, els temes d'identitat. El mallorquinisme polític, és normal que el Grup Unió Mallorca es preocupi per la cultura, per la llengua del nostre país. Ja varem dir que per a nosaltres l'anglès és prioritari. Tota societat desenvolupada, si hom va de viatge tothom parla anglès, el parla i l'escriu, aquí no és així, però a ningú no se li ha ocorregut, enlloc, que això vagi en detriment de la seva llengua pròpia. I això és el que demanam, que el que passa a altres llocs desenvolupats passi aquí i evidentment, que als mitjans de comunicació públics hi hagi també aquesta pluralitat i aquest suport a la nostra llengua. Això és una cosa que ja no hauria de fer falta dir-ho. És quasi una obvietat.

També dins el país, perquè nosaltres ho posam, hi ha els temes d'immigració. Aquí jo els demanaria un exercici de realisme. Quan parlem de territori tothom està d'acord a dir "no, és que el territori, els recursos són limitats, la pressió forta i, per tant, hem d'anar aturant" i parlem de temes de sostenibilitat. Jo crec que també tots estarien d'acord a dir "no, és que en temes de construcció, grans infraestructures hem de ser sostenibles". Bé, idò des del nostre grup creim en matèria de creixement demogràfic els recursos són igualment limitats i també proposam que s'apliquin les mateixes regles de sostenibilitat.

Les regles bàsiques: legalitat i il·legalitat. Hem de lluitar contra la immigració il·legal. Per què? Perquè igual que s'ha de lluitar contra el frau fiscal, contra la corrupció, s'ha de lluitar contra una activitat il·legal com és la immigració. S'ha de fer amb drets dels immigrants sí, però també amb obligacions, com qualsevol ciutadà mallorquí, mallorquina, menorquí, menorquina, eivissenc. Com?, fins on? -formenterenc també, eh?- I fins on? Idò, segons les necessitats del país, així de clar. Segons les necessitats del país i segons la capacitat de rebre gent que tenim el país, també així de clar. I integrar, on? Perquè, és clar, els hem d'integrar, tots hi estarem d'acord, però on? No, la societat nostra no és Austràlia, no és Dinamarca, amb tots els respectes, és Balears. I què hi ha a Balears? Una llengua especial, una cultura especial, uns valors democràtics que ens ha costat molt mantenir: tolerància, igualtat entre sexes, etc., i això s'ha de fer. S'ha de fer això, no és fàcil, però s'ha de fer.

Després, per a nosaltres, per al nostre grup, també, seguint aquest camí que vostè ens marca amb pactes i que nosaltres a més li oferim un compromís totalment i absolutament desinteressat, hi ha el de territori. Territori sostenible. També vull dir avui que des del nostre grup, en aquesta legislatura, s'ha donat una passa important en les infraestructures, en el dèficit d'infraestructures que hi havia en aquesta terra. S'ha donat, almenys aquí a Mallorca, el nostre grup ha d'agraciar que això s'hagi fet així, s'han fet moltes carreteres, s'ha fet transport públic, metro, etc., i hem de continuar aquest camí, no amb quantitat, no amb quantitat, però sí amb qualitat. Per tant, com més prest firmem el conveni amb Madrid millor.

I en territori jo els proposaria... els grecs, els patrons de bellesa grecs són quasi de manual, és una cultura que va crear uns patrons de bellesa que jo crec que són admesos en totes les cultures i en tota la història de l'art. Aquí els proposaria també l'harmonia, la proporció, l'equilibri. Això és el que hem de fer amb el territori, qualitat front de quantitat, i parlant de pactes aquí també és ben necessari fer un pacte perquè ni el legislatiu tot sol arreglarà la forta pressió urbanística, ni el legislatiu tot sol, ni els consells ni els ajuntaments, perquè, en aquest aspecte, també siguem realistes, les competències urbanístiques estan molt repartides i estan repartides perquè la Constitució ho diu així i hi ha nombroses sentències que ho repeteixen.

Per tant, més que mai hem de fer un esforç en aquest sentit. No és normal que passi any rere any i duguin retard d'adaptació a lleis bàsiques com pugui la d'espais naturals o la de sòl rústic i hi hagi més de la meitat dels ajuntaments de Mallorca que no s'hi han adaptat. Per tant, noves lleis, vostès saben que hem estat els primers a proposar-les, però no només a proposar-les,

a redactar-les. En aquesta cambra hi ha proposicions de llei, de la llei de paisatge, de la llei del sòl autonòmic i del síndic del territori, i el paisatge -insistim des del nostre grup, Unió Mallorquina, jo crec que ha estat també compartit...tot el tema de medi ambient dels diferents governs-, el paisatge és un bé econòmic per a aquesta terra. El paisatge és un bé econòmic i per tant, l'hem de tractar bé i l'hem de mantenir i l'hem de promocionar.

Per tant, aquestes lleis sí, són necessàries, s'han de fer i com més prest millor. Ara bé, no hem de fer més lleis de les necessàries perquè el territori necessita també seguretat jurídica. Jo els puc dir que si miren estadístiques de llicències no es va construir tant, ni es varen demanar tantes llicències quan s'anunciaven públicament moratòries.

Per tant, passa rere passa, les normes imprescindibles, però sobretot seguretat jurídica, estabilitat normativa i també, dins territori, reconversió territorial, també inclou la turística. Tenim una bona ocasió, hi ha zones de reconversió aprovades amb el Pla territorial i, sobretot, hi ha el Pla general, hi ha el Consorci. Aquí sí que podem passar de les voluntats polítiques als fets, basta posar-hi els recursos. Demanam que el més prest possible es doti aquest consorci dels recursos per fer reconversió turística perquè a Mallorca, a Menorca, a les Pitiüses ens coneixen, entre moltes altres coses, pel turisme, i si nosaltres som capaços, si aquest govern és capaç de fer encara que sigui una mínima reconversió turística serem capdavanters a tota Europa. Per tant, és un dels temes que, a part de voluntat política, hi hem de posar recursos, hi hem de posar solucions.

També, molt ràpidament, dins territori, per què no?, el tema de l'habitatge, l'accés a l'habitatge és un dret bàsic. La nova llei del sòl ha avançat en aquest tema amb el tant per cent d'habitatges de protecció oficial, però ens tornam topar amb l'adaptació a la llei perquè si els ajuntaments no van dient, perquè així ho preveu la llei, i s'adapten on es pot situar aquest 30% d'habitatge públic, senzillament, es quedarà damunt el paper.

Per tant, insistesc, modificacions les mínimes, lleis les que facin falta, però les mínimes, però sobretot el compliment de la norma. La gran revolució -i a nosaltres no ens agrada emprar aquesta paraula "revolució"-, la gran revolució en temes territorials és precisament el compliment de la llei i si no ens agrada, canviem-la, però primer el compliment.

Tercer eix, compromís també de suport sense cap tipus de condició, la qualitat de vida i la prosperitat d'aquesta terra. Aquí sí que hi ha d'haver continuïtat, aquí sí que hi ha d'haver continuïtat, amb les correccions que facin falta, però hi ha d'haver continuïtat, perquè en aquesta terra hi ha hagut un creixement, hi ha una qualitat de vida i això ho hem de mantenir. Ens felicitem que el Sr. Antich parli de creixement econòmic sense cap complex; el Grup Unió Mallorquina, també amb majúscules, vol creixement econòmic, això que de vegades senties a dir, no, no, és que no hem de créixer, no, no, escolti, sí que hem de créixer: jo no he vist cap país, cap líder de cap partit a tot el món que digui que el seu país no vol que creixi. Però hem de créixer en qualitat, hem de créixer en nova ocupació, en noves tecnologies, en investigació, en formació, etcètera.

Miri, fa dos, tres dies, la Universitat de Madrid va treure amb l'INE, amb l'Institut d'Estadística, unes estadístiques amb l'ocupació qualificada a Espanya, nosaltres som els tercers per la cua, només estan pitjors que nosaltres Canàries i Castella i Lleó. Hem d'invertir en formació, també ho va dir en el seu discurs, i hi estam totalment i absolutament d'acord, en formació, en educació, etcètera.

Per tant, Unió Mallorquina creim en el creixement econòmic, creim en la creació de riquesa, creim que ajuda a aquest creixement econòmic, creació de riquesa, sempre equilibrada amb el consum de territori, la confiança empresarial. Creim en la seguretat jurídica, en l'estabilitat del Govern. Una bona passa per al creixement, creixement així com pertoca, és que hi hagi estabilitat, que hi hagi confiança empresarial, que la gent vulgui fer negocis que donin ocupació, que donin valor afegit a la societat. Per tant, també ens agrada i molt quan ens parla de societat emprendedora, d'autònoms, de facilitar l'activitat empresarial. També fa uns mesos va sortir la quantitat de burocràcia o traves administratives que hi havia per constituir, per fundar empreses a Espanya, l'Estat estava, però bé, hi havia moltíssims de països en el món que eren molt més àgils, i aquí també es pot avançar en aquest esforç i no costa doblers, només s'ha de fer més eficàcia, s'ha de fer més eficiència. Millora de competitivitat, evidentment, també de competència, per què no?, la competència s'ha de millorar.

I després també ens agrada que ens parli de classes mitjanes, ens agrada, encara que siguin influents, perquè jo també conec la tercera via d'Anthony Giddens, i ens agrada que les classes mitjanes siguin cada vegada més grosses, perquè les classes mitjanes són la columna vertebral de l'Estat, del poble, i concretament dels pobles sans, perquè si es crea riquesa i es crea riquesa a base de les classes mitjanes, no importarà repartir-la la riquesa, perquè ja creixerà repartida.

També li volem dir que en activitat turística, aquí sí que també hi ha d'haver una continuïtat. S'ha fet una bona labor, hi ha d'haver una continuïtat en aquesta activitat turística. Aquí també és una font de creació de riquesa i s'ha de comptar i participar amb tots els sectors, directament i indirectament, i vull dir que indirectament quasi tots els sectors de l'economia balear formen part d'aquesta activitat turística.

S'ha de parlar també, i vostè en va parlar, de noves formes de turisme, tot i que sabem que són complementàries, no substitutives del sol i platja: turisme cultural, patrimoni, patrimonial, tenim castells, tenim talaiots, tenim zones arqueològiques que podrien ser una manera d'atreure un cert turisme minoritari. I de vegades ens anam de viatge i feim 500 quilòmetres per veure unes runes arqueològiques que, tal vegada, les tenim a la nostra terra a 500 metres.

En el tema de sanitat, li vull dir que per a nosaltres també és un tema bàsic. I quant a una cosa concreta que ha dit de Son Espases, a nosaltres, si és temporalment, ens pareix bé paralitzar una cosa, però també ens pareixerà bé solucionar; és a dir, si és temporal perfecte, però després s'ha de trobar la solució, hem de donar una alternativa, perquè és un hospital públic i necessitam l'alternativa. Crec que serà un bon moment en tornar d'aquest curs polític.

Després hi ha tota una sèrie de conceptes que no només ens agraden sinó que subscrivim i, a més, consten en els nostres programes des de fa anys, han citat moltes vegades el tema de família. Nosaltres creim que si hi ha una institució bàsica en la història de la humanitat és, precisament, la família i per tant hem de donar suport a qualsevol ajuda, aquests dies n'hi ha hagut del Govern central, s'han de millorar. Crec que tots podríem coincidir a fer un homenatge als padrins i padrines que han fet de guarderia, han educat els al·lots, ens els han acompanyat, per tant, suport a la família, suport a la família en tots els seus vessants.

Després hi ha una paraula que evidentment nosaltres havíem de citar, i vostè ha citat, és la igualtat d'oportunitats. Evidentment, un partit lliberal com nosaltres, nacionalista, igualtat d'oportunitats, mateixos drets i obligacions a tothom crec que és una eina importantíssima a l'hora d'aplicar el Govern. I principi bàsic també de creixement econòmic, sí, però que sigui equilibrat amb la protecció del territori.

Per acabar, i en definitiva, el nostre grup li donarà suport a la investidura; donarà suport a un govern dialogant, sí, però també sòlid i ferm; a un govern participatiu i que compti amb la societat civil, però que també prengui decisions; a un govern que debati, planifiqui i programi, però que també sigui eficaç, sigui eficient i doni solucions; que, en definitiva, ens doni prosperitat, que permeti créixer aquesta terra com a país, però també com a individus. I, en definitiva, facilitar i millorar la vida quotidiana de les persones.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Vicens. Pel Grup Parlamentari BLOC per Mallorca i PSM-Verds, té, per un temps de 30 minuts, la paraula el Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Molt Honorable Presidenta, Molt Honorable President en funcions, honorables senyores i senyors diputats, Honorable Senyor Antich. En nom del BLOC per Mallorca i del PSM-Verds de Menorca, que constituïm grup parlamentari de forces progressistes i nacionalistes, volem manifestar, en primer lloc, el nostre suport a la seva investidura com a president del Govern de les Illes Balears.

Conscients que els diputats aconseguits han estat decisius a l'hora de fer possible aquest nou govern progressista i nacionalista, en nom d'aquestes coalicions polítiques, en nom dels partits que les formen, és la nostra voluntat garantir estabilitat al Govern; una majoria parlamentària suficient, una gestió eficaç i el compromís que hem de prendre tots de posar els interessos de la ciutadania per davant dels interessos partidistes.

Volem manifestar també el nostre suport al programa de Govern que presentà ahir i que es basa en l'acord signat per a l'estabilitat política i el futur sostenible de les Illes Balears.

Acord que obri aquesta nova etapa de consensos bàsics de la qual ens parlava vostè ahir. El Govern que sortirà d'aquesta acord representa forces diverses, però això no ha de ser un problema, sinó més aviat un avantatge, perquè representa la pluralitat de la societat de les Illes Balears -els nervis de l'estrena, perdonau.

Els quatre anys de pacte de progrés, foren quatre anys en què es varen aconseguir molts d'objectius, es varen protegir espais naturals, es varen desclassificar urbanitzacions, es varen fer avenços importants en normalització lingüística, es varen impulsar molts sectors econòmics, es varen posar les bases per a un transport públic de futur amb el tren, es varen fer molts projectes de noves escoles i de remodelació de les existents, es varen fer importants polítiques socials, es va lluitar eficaçment contra la sinistralitat laboral i es varen crear molts llocs de treball.

Però també és cert que determinades disfuncions, descoordinacions i problemes pressupostaris, juntament amb els problemes amb alguns sectors econòmics, varen pesar en aquell pacte de progrés, en som conscients. Aquest nou pacte de forces progressistes i nacionalistes neix amb aquesta experiència acumulada, amb un pacte de corresponsabilitat de govern i amb un objectiu ben clar: aprofitar l'experiència passada per superar aquelles dificultats i reptes que ens trobarem l'any 1999.

Aquesta pròxima legislatura tenim amb els ciutadans i ciutadanes tota una sèrie de compromisos. En primer lloc, i tal i com vàrem recollir i vàrem coincidir tant en el programa com durant la campanya electoral, i ho vàrem dir reiterades vegades, ha de ser la legislatura de les persones; hi ha d'haver un compromís clar de dur endavant unes polítiques socials que procurin més ordenació en els col·lectius desfavorits, més igualtat d'oportunitats. Haurem de desenvolupar els nous drets socials per dur endavant unes polítiques que procurin més atenció als col·lectius desfavorits, més igualtat d'oportunitats. Els drets socials que també contempla l'Estatut d'Autonomia, els haurem de desenvolupar, els drets socials per a la ciutadania. Hem de desenvolupar la important Llei de la Dependència, amb tots els recursos econòmics i humans necessaris i dur a terme també una nova llei de serveis socials, la qual reconegui la universalització de les prestacions socials tradicionalment dirigides a situacions de mancances.

També cal esmentar aquí el compromís de cedir el 0,7% del pressupost de les institucions a la cooperació amb el tercer món, compromís també que hem signat tots.

Aquests quatre anys han de ser de diàleg amb tots els sectors i per això seran necessaris diversos pactes. Així, el pacte per la immigració, el qual ha de tenir la seva concreció en polítiques que facilitin l'adaptació dels nouvinguts a la nostra realitat social i cultural, com a garantia de convivència social i de futur. El nostre compromís social serà lluitar contra les desigualtats, i així, per exemple, en una comunitat autònoma com la nostra, amb un nivell de vida econòmic tan alt, hem de fer realitat una bona qualitat de vida per a tothom.

Vull recordar que a les Illes Balears hi ha gairebé 160.000 persones que reben qualque tipus de pensió, amb les diferents

modalitats existents; bé, idò, tot i que les Illes Balears són un dels territoris que han generat i generen més riquesa de tot l'Estat i un dels territoris en què més hores es treballa de tota Europa, els ciutadans de les Illes reben unes pensions mitjanes que se situen entre les més baixes de tot l'Estat. La quantia que rep un pensionista balear és un 11% inferior a la que reben els pensionistes espanyols. És, per tant, una incongruència que, amb la riquesa generada, siguem la comunitat autònoma amb una de les pensions mitjanes més baixes. Aquest fet és més greu si es té en compte que el cost de vida de les Illes Balears és el quart més alt de l'Estat. Per això, el pacte que hem signat recull la garantia d'uns ingressos econòmics mínims a totes les persones grans de les Illes Balears i l'establiment d'un complement autonòmic de les pensions més baixes, cosa que esperam que es podrà fer factible al llarg de la legislatura.

Un dels col·lectius més desprotegits de la nostra societat també són els infants. Caldrà que el Govern faci un esforç important d'ajuda als consells insulars que són les administracions que tenen les competències, per tal que es pugui aplicar una política efectiva de protecció a la infància.

Esperem que aquesta legislatura sigui també la del canvi per als joves. Els joves de les Illes Balears tenen avui en dia les pitjors condicions d'emancipació de tot l'Estat. També tenim els joves amb major percentatge d'abandonament escolar i amb menor nombre d'universitaris de tot l'Estat. Quant al nombre d'embarassos no desitjats i de casos de SIDA, per desgràcia, seguim al capdavant també. Per tant, és important que el Govern faci front a aquesta situació de forma transversal i enforteixi el diàleg amb l'administració autonòmica i enforteixi el diàleg interinstitucional amb els consells insulars i amb els ajuntaments, i per damunt de tot el diàleg amb els joves i amb les entitats juvenils. Sols amb un treball integral entre les institucions aconseguirem l'eficàcia de les polítiques de joventut.

Un altre dels grans reptes d'aquest govern serà resoldre el problema de l'habitatge. Les Illes Balears som la comunitat autònoma on el preu dels habitatges ha crescut més aquests darrers anys i, en canvi, som la comunitat que ha creat menys habitatges de protecció oficial de tot l'Estat espanyol. Aquest problema és especialment greu per als joves, els quals han d'invertir una mitjana de tres quartes parts del seu sou per pagar un habitatge. Per altra banda, cal recordar que quatre de cada deu habitatges de les Illes Balears estan buits, i no es tracta d'un problema de construcció o de manca d'habitatges, aquests darrers deu anys se n'han construït un total de 90.000, per tant no és un problema de manca d'habitatges.

En aquest sentit, l'acord del Govern preveu la construcció d'habitatges, principalment dirigits al lloguer; la prioritat de la rehabilitació i l'establiment de mecanismes per treure al mercat els habitatges buits. Serà molt important, per tant, que aquests objectius es vagin aconseguint al llarg de la legislatura.

I un govern que posa en primer lloc les polítiques per a les persones, ha de tenir l'educació com a una de les seves prioritats bàsiques. En aquest sentit, hem de manifestar la nostra preocupació per ser els primers en fracàs escolar i en abandonament prematur dels estudis; resoldre aquests problemes ha de ser el principal repte. Invertir en capital humà

és la millor inversió de futur. Per això, ens hem marcat l'objectiu d'arribar a destinar el 6% del producte interior brut per a educació. Vull recordar que actualment estam entorn al 3,5%, per tant per davall de la mitjana europea i per davall de la mitjana espanyola. Fan falta més recursos, però també la confiança dels agents educatius en un projecte comú. No es pot governar d'esquena a la comunitat educativa; s'ha de fomentar la participació i que les propostes sorgides del món educatiu es tinguin en compte. L'educació és un pilar fonamental de la societat i per tant s'ha de fer possible un consens amb la societat, entre govern i oposició.

El mateix podem dir de la sanitat pública a les Illes Balears. La despesa sanitària pública per càpita a les Illes Balears és una de les més baixes de tot l'Estat i els nostres índexs de satisfacció amb la sanitat també són dels més baixos. Així s'ha de millorar tota la xarxa sanitària i fer un especial esment en l'atenció als problemes de salut mental.

Com a conseqüència de tot el que he dit, es pot concloure una imperiosa necessitat de dignificar els serveis públics essencials en un estat del benestar: sanitat, educació, habitatge, lluita contra l'exclusió, immigració. I per dur a terme tots aquests projectes es necessita un bon finançament. Cal recordar que els ciutadans de les Illes Balears pagam més del que rebem de l'Estat; en concret, la diferència entre allò que pagam i allò que rebem és de 3.264 milions d'euros. I a més a més, la diferència entre allò que pagam i allò que rebem és cada vegada més gran, en només vuit anys s'ha doblat. Això vol dir que cada dia que passa 9 milions d'euros surten de les Balears com a conseqüència d'aquest injust sistema de finançament que, efectivament, tots els grups parlamentaris aquí presents hem qüestionat.

La nostra quota de solidaritat significa una aportació total entorn del 17%, superior a qualsevol altra comunitat autònoma o a qualsevol comparativa amb qualsevol regió europea, ni tan sols les regions europees més riques d'Alemanya aporten tant. Fins i tot aportam quota de solidaritat a comunitats autònomes que tenen una renda per càpita disponible superior a la nostra.

Aquest dèficit fiscal afecta molt negativament les famílies de les Illes Balears i el nostre creixement econòmic. Així, per exemple, com he dit fa un moment, en sanitat com en educació la nostra despesa per càpita està per sota de la mitjana estatal. Per tant, els nostres ciutadans han de fer front a les insuficiències del sector i paguen serveis privats en educació, en sanitat, en transport, i més de la meitat de les famílies de les Balears tenen problemes per arribar a final de mes, i aquesta és una estadística clara i concreta. Per això, s'han d'impulsar els convenis i la col·laboració amb el Govern de l'Estat per fer arribar les inversions necessàries en infraestructures, en medi ambient, en serveis.

A les Illes Balears sempre hem estat a la cua en inversions estatals. També és ver que durant l'anterior govern progressista especialment vàrem patir una autèntica persecució pel Govern central, però sempre hi ha hagut aquest greuge fiscal. I confiam que l'actual Govern de l'Estat compensi les Illes Balears, no perquè ara hi hagi més afinitat ideològica sinó perquè és de justícia. Aquesta legislatura han de venir fortes inversions perquè les tenim pagades des de fa molts anys.

També s'ha de redactar el nou projecte de Règim Especial Balear, d'acord amb el que preveu el nou Estatut d'Autonomia. Però, sobretot, com deia, s'ha d'establir un nou sistema de finançament autonòmic que superi el greuge fiscal que històricament han patit les Illes Balears, aquest seria el nostre objectiu.

En aquest sentit, vull recordar que aquesta passada legislatura s'aprovà la reforma de l'Estatut d'Autonomia. Independentment del vot final, tots els grups parlamentaris hi varen treballar molt; malgrat el desacord en alguns aspectes, especialment recordaria el tema lingüístic, assumim aquest nou Estatut com un avanç positiu per al nostre poble, i ara serem els primers a reclamar el seu desenvolupament. Així, l'Estatut preveu una sèrie d'avanços competencials i financers per a les Illes Balears; hem de ser capaços de fer possible el seu compliment, des de la policia autonòmica al traspàs efectiu de la gestió de la justícia que l'anterior Estatut ja preveia i que mai no s'efectuà. Però sens dubte la pedra de toc és millora del finançament, totes i cadascuna de les previsions que s'estableixen al respecte s'han d'aplicar aquesta legislatura.

I un dels avanços més significatius d'aquest nou Estatut és en la nova definició de l'arquitectura institucional de la comunitat autònoma, concretament en el paper que assumeixen els consells insulars com a òrgans de ple dret del sistema institucional de la comunitat autònoma, amb noves competències; amb la consideració d'aquestes com a pròpies i amb l'assumpció de la capacitat reglamentària. Per tant, cal que aquesta aplicació d'aquests preceptes estatutaris es faci amb rapidesa, amb seguretat jurídica, amb confiança mútua i amb lleialtat institucional. Això passa per comissions mixtes, per acordar els decrets de traspàs; millora del sistema de finançament dels consells, i respecte a l'àmbit d'actuació pròpia de cada consell. I també passa, evidentment, per afrontar el debat sobre els ajuntaments que, com bé ens recordava vostè en el seu discurs, hem ajornat massa vegades.

He dit abans que seran necessaris alguns grans pactes. Sense cap dubte, un dels camps en què serà més important aconseguir-ho serà entorn del desenvolupament econòmic i social; així, hem d'aconseguir un pacte per l'ocupació, per lluitar contra la precarietat i la temporalitat. Aquesta és especialment greu en el cas dels joves, atès que la majoria dels contractes realitzats als joves són temporals. I si els salaris dels treballadors de les Balears estan per davall de la mitjana espanyola, en el cas dels joves aquest fet encara és més greu. I aquí serà necessària també la lluita contra les desigualtats per motiu de gènere, ja que les dones cobren una mitjana de sou inferior als homes.

L'objectiu d'aconseguir un treball estable, el qual va esmentar vostè ahir, s'ha d'estendre també al col·lectiu de persones amb discapacitat. Aquest pacte per l'ocupació haurà d'incloure mesures clares contra la sinistralitat laboral, la qual s'ha incrementat significativament els darrers anys a les Illes Balears i que afecta principalment a un perfil de treballador, entre 25 i 29 anys, ocupat a la construcció i amb contracte temporal.

Un altre dels objectius a aconseguir ha de ser el desenvolupament dels sectors econòmics, amb un increment de

la inversió en recerca, desenvolupament i innovació a tots els àmbits, com va dir vostè ahir. Suport a les empreses autòctones: una aposta clara de suport i recuperació dels sectors industrials i comercials; aprofitar les sinergies del turisme per fomentar el sector agroalimentari; donar total suport al desenvolupament de l'economia social i reorientar la construcció cap a la rehabilitació i construcció d'infraestructures i equipaments necessaris a la nostra comunitat autònoma.

Aquests darrers anys, de la mà del Govern, s'han instal·lat grans empreses a fora que se n'han dut la part grossa dels beneficis de l'obra pública a les Illes Balears. Això ha de canviar i hem de promoure que aquests beneficis siguin per a les empreses de Balears. El sector primari ha de recuperar la fe en si mateix; s'ha de recuperar la democràcia i la representativitat en aquest sector i la política agrària ha de comptar amb nous instruments de finançament.

Un altre dels reptes del nou govern serà el desenvolupament autonòmic de la Directiva de serveis, l'anomenada Directiva Bolkestein, amb l'objectiu de convertir-la en una oportunitat per a la promoció del model comercial de proximitat, sempre i quan hi introduïm els criteris de sostenibilitat i d'igualtat d'oportunitats.

Respecte del turisme, també serà necessari, amb diàleg i consens amb el sector, anar avançant per superar els problemes estructurals que tenim actualment. Així, de cada vegada patim més l'estacionalitat; del 1998 ençà quasi hem duplicat l'estacionalitat de la temporada turística; la despesa diària que realitzen els turistes és cada vegada menor, en vint anys s'ha reduït un 17% la despesa que deixen els visitants a les Illes Balears. I a més, s'ha incrementat de manera espectacular l'oferta del tot inclòs, 2 milions de turistes ja venen amb tot inclòs, i vull recordar que el turista de tot inclòs gasta un 40% menys en comparació amb el turista mitjà. Per tant, hem d'afrontar la necessària reconversió de les zones turístiques madures i començar, com deia vostè ahir, per la Platja de Palma. Hem de donar prioritat a l'oferta hotelera existent sobre l'extrahotelera. I quant als canvis d'usos, les demolicions de places turístiques han de passar a ser espais públics o equipaments i hem d'anar cap a una desestacionalització efectiva i sostenible, i cap a la diversificació de l'oferta. Tenim ben clar que el turisme de sol i platja és el nostre turisme i de seguir sent el turisme de futur, però també hem d'obrir noves vies amb l'impuls de l'agroturisme, del turisme rural, del turisme social, del turisme gastronòmic, del turisme cultural, del turisme esportiu, etcètera.

I lligat amb el futur del turisme a les Illes Balears, no hem d'oblidar el futur del nostre territori i del medi ambient. Hem passat quatre anys especialment greus pel que fa a la destrucció del paisatge i les agressions al territori, els quals varen tenir la contestació social amb diverses grans manifestacions al llarg de la legislatura tant a Eivissa com a Mallorca, com bé va recordar vostè ahir en el seu discurs. Hi ha d'haver, per tant, un compromís clar i ferm amb la conservació del nostre territori; amb que el procés urbanitzador del sòl rústic es limiti i que s'incrementin les inversions en la protecció dels espais naturals. Uns espais naturals protegits els quals, amb el necessari consens i diàleg, s'han d'incrementar per tal d'arribar als estàndards europeus. Hem de fer compatible, per tant, el

desenvolupament econòmic que tots volem amb un respecte cap al medi ambient i un medi ambient sostenible. Sostenibilitat en la qual també hi hem d'avançar en el cas de les polítiques d'aigua, energia, de residus, etcètera.

En aquest sentit, vull recordar el necessari desenvolupament de la Llei de la reserva de biosfera, una antiga reivindicació de Menorca. La consideració de la reserva de biosfera ha de deixar de ser un simple títol per passar a ser un compromís de protecció mediambiental; desenvolupament sostenible i equilibri entre els sectors econòmics.

I també vull recordar que tenim un altre compromís: aturar la destrucció de l'entorn de La Real i construir un nou a Son Dureta. La construcció de Son Espases és un projecte aprovat i adjudicat i el nostre compromís és estudiar la viabilitat econòmica i jurídica de no realitzar aquest projecte.

El mateix cas ens trobam amb la façana marítima de Palma, en què tots volem que sigui una zona d'equipaments públics i d'espais verds.

Alguns projectes existents, per tant, està clar que condicionen el nou govern i per això hem de posar molta cura per veure quins projectes i de quina manera poden ser modificats o directament desestimats.

També l'endeutament existent pesarà i condicionarà les futures polítiques a aplicar. En aquests darrers quatre anys l'endeutament ha crescut d'una manera desorbitada, ara bé, aquest fort endeutament no ha d'impedir que el nou executiu tiri endavant els seus projectes i el seu programa de govern. No podem quedar estancats ni aturats: els ciutadans de les Illes Balears es mereixen tots els esforços, també els econòmics, per millorar la seva qualitat de vida.

Així, un d'aquests grans projectes d'infraestructures d'aquesta legislatura, com bé deia vostè ahir, ha de ser el desenvolupament del tren. El tren ha d'arribar a Alcúdia, a Artà, si és possible també a Santanyí; s'ha de racionalitzar i expandir el traçat de metro a la Universitat amb millores d'enllaç amb la part forana. Cal afrontar la implantació de tramvies o metro lleuger a altres vies importants a Palma, com l'enllaç amb l'aeroport. I sobretot hi ha d'haver un impuls, en general, a la mobilitat sostenible, a la intermodalitat i al transport públic. Així, hem d'assumir compromisos de qualitat per al transport públic, amb freqüències, amb puntualitat, amb connexions, que són algunes de les queixes més importants que tenen actualment els usuaris del tren: freqüències, puntualitat i connexions.

Un altre aspecte molt important que ha de tenir present el nou govern: volem potenciar la nostra llengua i cultura. S'han de fer les inversions necessàries en nous equipaments culturals i sobretot també en el manteniment dels ja existents. Volem una cultura integradora, oberta al món, amb projecció internacional. Alguns dels nostres objectius seran reingressar a l'Institut Ramon Llull; la recuperació de memòria històrica; la protecció adequada del nostre patrimoni històric; la promoció de la indústria audiovisual, etcètera.

Plantejarem una gestió transparent i plural de la ràdio i televisió públiques; assegurar la presència de canals en català a la televisió digital, els quals actualment no estan assegurats, vull recordar-ho, i la possibilitat d'establir convenis de cooperació en producció, subtítol, doblatge i recepció mútua amb les corporacions de radiotelevisió de parla catalana.

Pel que fa al foment de la nostra llengua, pretenem simplement que s'apliqui la legislació, una cosa tan senzilla com aquesta; que la llengua, la llengua pròpia de les Illes Balears, sigui coneguda i usada pels ciutadans de les Illes Balears d'una manera natural, d'una manera normal. Per a això seran necessàries mesures concretes per fer-ho possible i un compromís de tots; tots i totes haurem de defensar i promoure el seu coneixement i ús social, a través del pacte per la llengua el qual ens proposava vostè ahir.

Per anar acabant, voldria fer un especial èmfasi en una altra qüestió: la necessitat de recuperar la credibilitat de les institucions i de les persones que ens dedicam a la política; la necessitat de la dignificació de la funció pública i d'acabar amb els clientelismes. El nou Govern ha d'actuar amb total transparència, no s'ha de crear cap dubte respecte de la gestió honesta i honrada que s'ha de dur a terme, el nostre horitzó ha de ser el del servei públic, i els alts càrrecs del Govern no han de dur a terme activitats incompatibles amb la gestió pública. L'interès general no pot estar fermat pels interessos particulars. Després d'una legislatura en què s'ha posat en dubte la credibilitat d'algunes institucions, el nostre repte ara ha de ser retornar la confiança als ciutadans en les administracions, que els ajuntaments, el Consell Consultiu, els consells, el Govern, que totes aquestes institucions estiguin al servei de la ciutadania.

Ens sumam al seu compromís de formar un govern que cerqui millorar la qualitat de vida de les persones i enviam també un missatge a tots els ciutadans i ciutadanes que aquest serà un govern de tothom, tant dels votants dels partits que formen el pacte com dels que no ens han votat.

Per últim, voldria reiterar el compromís de lleialtat que tots ens hem marcat amb la signatura d'aquest pacte de govern, i el meu compromís personal en nom del grup parlamentari. Som davant un projecte que ha de durar diverses legislatures per poder consolidar un canvi polític real, un canvi, per altra banda, que ha de respondre a les expectatives i que no podem frustrar, el futur del nostre país va lligat a aquest canvi.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments a la sala)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Barceló. Pel Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sra. Presidenta, señoras y señores diputados. No puedo comenzar mi intervención de otro modo sino diciendo qué grande es la democracia, más allá del

resultado de las elecciones, más allá del resultado de las elecciones que implica que hoy el candidato a la presidencia del gobierno sea un socialista, pues, como demócrata antes que socialista, resulta muy satisfactorio poder comprobar que el criterio de los ciudadanos es sensible a la política que se hace desde las instituciones. El cambio de gobierno que este debate preconiza es la consecuencia de que los ciudadanos han cambiado su preferencia política y lo han hecho de forma clara e indiscutible, porque los ciudadanos han decidido que no gobiernen quienes lo hacían hasta este momento. Y la decisión que han tomado los ciudadanos ha sido unánime a nivel de todas las más importantes instituciones de las Islas Baleares: los cuatro consells, el Consell de Formentera, el Consell de Ibiza, el Consell de Mallorca, el Consell de Menorca, todos, según parece, van a estar siguiendo una misma línea política. Y quisiera decir que el Consell de Formentera que, por primera vez es elegido por la reforma de nuestro Estatuto como tal consell, tendrá también una persona que, además de ser su alcalde, será también presidente del consell, porque me extraña que gente de estas mismas islas, de esa misma isla, desconozca esa función e ignore que quien representa o quien va a representar a Formentera va a ser el gobierno de Formentera, y el gobierno de Formentera no es un diputado, como nosotros tampoco representamos a Mallorca, Menorca e Ibiza, sino el gobierno de Formentera será el Consell de Formentera ...

(Aplaudiments a la sala)

... y será quien representará a dicha isla; como el gobierno de Mallorca en el consell representará a Mallorca, el de Menorca a Menorca y el de Ibiza al de Ibiza.

Nunca ha habido una situación como esta en nuestra comunidad, seis urnas distintas, seis instituciones distintas, un resultado unánime. Quien crea que esa situación se deba a la casualidad, a la fortuna o a la matemática poco respeto tiene a la unanimidad ciudadana. Las interpretaciones de este nuevo escenario pueden ser muchas y diversas, yo me quedo con una, se ha castigado la arrogancia. Una que no es exclusiva ni excluyente de otras, cada uno podrá decir las suyas o las otras, pero para mí quizás esa sea la más importante, y es que hace apenas un par de meses, poco más, en este mismo escenario y con otro gobierno, la aritmética, con el mismo que está ahora en funciones, la aritmética de la mayoría absoluta se reclamaba constantemente como sustituta de argumento. Recordarán que finalizamos todos los debates y desencuentros con un razonamiento constante desde las filas del Gobierno, se hará de tal manera porque los ciudadanos nos dieron la mayoría absoluta; durante cuatro años el debate, más que de ideas, ha sido de números, mayoría absoluta se nos decía.

Cuando, por ejemplo, se ponía en duda el modelo de televisión autonómica, recordarán, se nos respondía: cuando tengan ustedes la mayoría absoluta podrán hacer lo mismo que nosotros, como si todos fuésemos iguales; que es ese constante latiguillo que se maneja desde la derecha, todos los políticos son iguales, así que da igual uno que otro. No se fije usted, ciudadano, no compare; desde la izquierda pensamos distinto y solicitamos a los ciudadanos que comparen, y los ciudadanos lo han hecho. Ya lo hicieron cuando nos dieron su confianza en el 99; lo hicieron también cuando nos retiraron su confianza en el 2003, y ahora, a la vista de lo que ha pasado estos cuatro

años, han decidido devolvernos la confianza que nos retiraron en el 2003. Esto no nos hace ni mejores ni peores que los que han perdido, y lo hemos de entender sin arrogancia.

Desde el primer momento en que se produjo el anterior cambio en que el equipo de gobierno que antes tenía el Sr. Antich antes dejó su puesto para que entrara el gobierno del Sr. Matas, cuando se hacía aquí hace cuatro años el discurso de investidura del entonces candidato popular, se entró con arrogancia. Se entró con arrogancia, recuerdo del discurso que se hizo aquí, por el representante del Grupo Parlamentario Popular en aquel momento, entre un pesado olor a incienso, frases como ésta: “Los electores les han dicho: ahora ustedes a la oposición”. O, se decía también, refiriéndose al gobierno saliente: “El pueblo de las Illes Balears ya les ha cantado el gori-gori en las urnas”, página 70, fascículo 3, así lo decían: “ya les han cantado el gori-gori en las urnas”. Dícese del gori-gori, para aquéllos que no lo sepan, que se emplea para aludir, en general, humorísticamente el canto lúgubre de los entierros por parte de los sacerdotes.

Por su parte, el entonces candidato a presidente, se quejaba, según sus propias palabras, de que no había oído ni un solo acto de contrición en el gobierno saliente. Leo textualmente: “No es buen camino comenzar esta legislatura como si no hubiese pasado nada”; exigía el gobierno saliente algo parecido a lo que exigía el peor Mao Tse-Tung a los disidentes, de la llamada revolución cultural, de triste recuerdo para los ciudadanos chinos, y es que se colgaran en el cuello un cartel en el que hubieran escrito y reconocido sus errores, actos de contrición, en definitiva, esto es lo que se pedía.

Ahora comienza una época distinta, los señores del Grupo Parlamentario Popular estarán probablemente en la oposición, pero sin gori-goris, ni carteles colgando del cuello, sin arrogancia, ni somos mejores ni somos peores, simplemente los ciudadanos nos prefieren hoy, simplemente. Y es nuestro trabajo y nuestro reto seguir convenciéndoles día a día con un buen gobierno para que nos sigan prefiriendo, y en eso su trabajo, Sr. Antich, será muy importante.

Y cuando los ciudadanos nos digan que nos vayamos, porque llegará un día en que nos lo dirán, llegará un día, ¡ay de aquellos que se crean eternos!, la salida del gobierno no deberá ser motivo ni para la depresión ni para la huida, sino que debe ser un impulso para mejorar y ofrecer nuevas iniciativas con las que recuperar la confianza de los ciudadanos. Porque miren, el primer paso para volver a ganar es saber perder, éste es el primer paso. Pobre de aquel gobierno que cuando se le retira la confianza por los ciudadanos echa la culpa a los demás de su desgracia, como esos gatos orgullosos que cuando tropiezan se giran desafiando a quienes les miran porque ellos nunca tropiezan aunque tropiecen, a arañazos no se recupera la confianza de la gente.

Si no voy a hacer un discurso de gori-gori hacia la posible oposición, tampoco de incienso hacia usted, Sr. Antich, que bien sabe usted que en este lado del arco parlamentario no va a encontrar espinazos de plastelina sino exigencia constante, Sr. Antich. Hemos recorrido muchos diputados de los que nos sentamos aquí las calles de nuestra comunidad autónoma prometiendo otro modo de hacer las cosas, prometiendo

diálogo y transparencia, prometiendo un gobierno que no obligará a los ciudadanos a soportar proyectos improvisados, colados de Matutes, y la ese no es accidental, y utilizando como única razón las fuerzas del orden público frente a la resistencia ciudadana. Diálogo, Sr. Antich, y anticipándome a los sofistas, que los habrá, queremos decir que dialogar no consiste en hacer lo que otro quiere, sino en estar dispuesto a escuchar y a intercambiar argumentos. Cuando tenga que sacar algún proyecto, Sr. Antich, hágalo con diálogo y no con la Guardia Civil.

Queremos, Sr. Antich, un gobierno transparente, un gobierno transparente que no esconda las maquetas debajo de la moqueta hasta que sea inevitable, como les está pasando en estos momentos. Y sobre todo que no las pague con el dinero destinado a mejorar las infraestructuras de los centros educativos públicos como se ha hecho cargando al IBISEC el proyecto de la ópera del PP, ya sabemos por qué se caían las ventanas en los centros públicos.

Como dice el aforismo *anguis latet in herba*, que significa que la serpiente se oculta en la hierba, y yo añadiría que “las maquetas también”. La transparencia debe ser fundamental en este nuevo gobierno, diálogo y transparencia. El diálogo y la transparencia conseguirán que en Baleares podamos volver a escribir la palabra “política” con mayúsculas. Los socialistas desde siempre hemos creído que la discrepancia nos enriquece, por eso hemos sido siempre más partidarios de una epistemología, de un modo de conocimiento basado en la dialéctica que es la lógica aristotélica; el que piensa absolutamente lo mismo que nosotros no nos aporta nada por muy gratificante que sea la coincidencia, él que es capaz de hacernos dudar de nuestras convicciones o proyectos, nos mejora, bien porque consigue que cambiemos o porque nos sirve para encontrar más argumentos que refuercen nuestra posición, por eso nosotros no cantamos el gorigori a nuestros adversarios, les estamos agradecidos porque de su discrepancia aprenderemos mejor el camino correcto.

Mi grupo parlamentario, su grupo parlamentario le votará porque considera que garantiza la transparencia y el diálogo, y todos los demás que han salido hasta ahora también, excepto un diputado por Formentera que dice que no propuso a ningún candidato, no propuso a ningún candidato porque el suyo se le va a Nueva York, no por otra cosa. Y como de los otros todavía no lo tiene muy claro, pues más vale esperar y no proponer ninguno. Por lo demás, por lo demás, ya verá como siempre tiene su voto una línea clara y determinada.

Le espera un futuro con dificultades, Sr. Antich, usted lo sabe, usted lo sabe porque ya ha hecho un cambio de gobierno. Quisiera relatar una pequeña anécdota para distender este momento, que a fin de cuentas estamos en un día de fiesta para todos, aunque algunos podamos estar más contentos que otros. En el anterior cambio de gobierno, en el traspaso de funciones, cuando los socialistas llegamos por primera vez a unas consellerías, me contaba el conseller de Hacienda, Sr. Mesquida, que cuando fue a hacer el traspaso de funciones en su consellería, yo le pregunté “¿cómo ha ido?, ¿qué problemas tienen?”, porque yo era en aquel momento portavoz de la Comisión de Hacienda, y me contestó, “bueno, el traspaso de funciones ha consistido en que me han dado el mando a

distancia de la cochera para poder aparcar el coche al lado de la consellería”. Nada más, ni un solo papel, así fue. Naturalmente, el Sr. Mesquida está de director general de la Guardia Civil y de la Policía Nacional, y el otro está en este emirato que se ha creado en Calvià junto con la ley Delgado y los cuarenta asesores.

(Remor de veus)

El futuro es problemático, Sr. Antich. Las finanzas públicas van a ser un grave problema, no es fácil la tarea que tiene usted por delante, cuando usted dejó el gobierno en el año 2003, la más prestigiosa consultora de cuentas públicas, Standard and Poors, -espere, Sra. Cabrer, que hay para todos- ... La más importante consultora de las cuentas públicas, Standard and Poors, clasificaba las finanzas de la comunidad autónoma con la mejor nota del Estado español, no había economía en España más saneada que la nuestra, doble A positivo, así es como lo dejó usted, así. Y ahora se va a encontrar usted con una deuda contraída para los próximos treinta años que le va a obligar a maximizar la eficacia de la gestión, se debe dinero hasta en la Bolsa de París, recordarán que vino aquí un conseller diciendo, “hemos conseguido colocar la deuda en la Bolsa de París, ha sido un éxito”, un éxito no para nosotros que la tenemos que pagar.

El sector turístico se lo encontrará también, el sector más estratégico de nuestra economía, con problemas puesto que han pasado cuatro años sin que nada se haya hecho, sin que se haya afrontado un diálogo con los sectores implicados para marcar su futuro en un mundo cambiante. Se cerraron, Sr. Antich, las mesas de negociación sin negociación, nadie conoce un solo acuerdo en las mesas de negociación con el sector turístico en los últimos cuatro años. Y la Tarjeta Verde que se nos había presentado como el bálsamo de (...) para la industria turística, sigue igual de verde que el primer día. Nadie sabe nada de ella.

Este mismo fin de semana hemos podido leer la noticia en los periódicos de que los hoteles se están viendo obligados a hacer descuentos por las bajas ventas del mes de julio. No es oro lo que dice que reluce. La rentabilidad del sector está en caía constante, y el gobierno saliente se contenta contando turistas. Los empresarios saben todos muy bien que cada día al cerrar el negocio lo que tienen que contar es la caja que han hecho y no la gente que ha entrado. Aquí, los más sabios cuentan la gente pero no el dinero. No hemos podido saber cómo ha evolucionado el gasto turístico con datos propios de la consellería. No recibe una buena herencia, Sr. Antich, pero en la dificultad del desafío está su interés. Su apuesta por la excelencia es el único camino de futuro.

En el transporte público, Sr. Antich, se va a encontrar usted el tren donde lo dejó, en Manacor, ahí está. Igual que consiguió llevarlo a Manacor, conseguirá llevarlo a Alcúdia, Artà, Cala Rajada, por lo menos eso le deseamos. En cuanto al tranvía de la Bahía de Palma le deseamos que no le suceda lo mismo que a otro presidente, que en esta misma cámara, sentado yo en un escaño de aquí le preguntaba, en el año 1998, “¿para cuándo el tranvía de Palma?”, y me contestaba desde aquí, “para enero de 1999”. Ni está ni se le espera.

Respecto a los problemas de vivienda, Sr. Antich, se los encontrará peor. Peor porque usted sabe que se ha construido la vivienda protegida que usted dejó iniciada, porque es que usted se pasó, le habían dado 100 e hizo 120, el porcentaje fue mucho más alto del que tenía previsto. Ahora en este momento ya sabe que no se ha llegado apenas al 40% de la vivienda protegida que se podía hacer, tiene una tarea muy importante que hacer. Otras cosas sí que se han hecho, pero eso, no, no se ha hecho.

En cuanto a educación, los socialistas hemos impulsado a nivel nacional que la educación, al igual que la sanidad, fueran un derecho universal, y lo hemos llevado adelante apoyando la enseñanza pública que implica también la concertada, que también es pública porque está sostenida con fondos públicos, sin olvidar que lo primero es el interés de los ciudadanos, y le pedimos, Sr. Antich, que no haya más guerras con la educación de nuestros hijos como campo de batalla, la educación necesita tranquilidad y sobre todo, sobre todo dejar de lado las ocurrencias oportunistas, y sobre todo también, Sr. Antich, necesita consenso.

Respecto de sanidad tendrá aquí, Sr. Antich, su teorema de Fermat, aquel matemático del XVII que escribió en el margen de su copia del libro *Aritmética* de Diofanto, un teorema que trataba sobre la división de un cuadrado como suma de dos cuadrados que pasó por irresoluble durante muchos años, y para más sorna dijo “como no tengo sitio para poner la solución aquí, en el margen de este libro, pues lo dejo estar aquí”, y hubo mucha gente rompiéndose la cabeza durante un par de siglos. Su teorema será Son Espases, sin duda, no el hospital de Son Espases, sino la inversión inmobiliaria de Son Espases, el hospital usted lo hará, pero con la inversión inmobiliaria de Son Espases hemos de ver qué pasa. Y lo hemos de ver porque en este momento no tenemos los elementos para poder saber qué es lo que ha pasado allí porque la documentación propia de ese expediente no ha estado ofrecida con la transparencia que debería de estarlo. Por eso, cuando usted lo vea y sepa cómo está, díganoslo, que todos los ciudadanos estamos muy interesados en saber qué ha pasado con ese expediente.

Mientras tanto, Sr. Antich, procure que el centenar de camas que está paralizado, fuera de uso, mejor dicho, fuera de uso, en Son Llätzer, se aproveche, porque ya que está, que se aproveche. Pero sobre todo, sobre todo, Sr. Antich, lleve cuidado con los campos minados que le van a ir dejando, usted verá como pronto la gerencia de los hospitales enseguida que se pueda, enseguida que se pueda, se va a dejar de firmar documentos importantes y necesarios para dar la sensación de caos con el cambio de gobierno, porque muchos gerentes de los hospitales dejarán su cargo muy brevemente y tratarán de dejar, ya digo, y puede encontrarse con muchos documentos que son de firma urgente pendientes de firma, con lo cual se tratará de generar un cierto caos.

Eso es lo que se llama política de tierra quemada, y le voy a poner un ejemplo muy claro. Mire, Sr. Antich, en el próximo consejo de administración de IB3 se pretende aprobar un contrato programa que tengo aquí en mi mano para comprometer la financiación del modelo del Partido Popular hasta el año 2012, aquí lo tengo. Y aquí lo dice, lo que tiene que pagar el gobierno hasta el año 2012 en IB3 aprovechando

que el consejo de administración será más largo de cambiar que una semana. Esto es lo que está haciendo, aproximadamente unos 80 millones más o menos de euros cada año. Dicen los expertos que si el Taj Mahal se hubiera tenido que construir hoy en día con los recursos y medios que hay, habría costado unos 80 millones de euros cada año, pues bien, con el dinero que pretenden vincular podríamos construir cuatro o, si se prefiere, con la estética de la época que acabamos de pasar, dos parejas de adosados. Pues bien, hasta después de cesadas las funciones del gobierno en funciones, nos tendremos que defender de funciones como ésta.

Sr. Antich, respecto del medio ambiente no lo encontraré igual, desde luego. No lo encontraré igual, por dos veces hemos tenido que salir a la calle más de 50.000 personas para llamar la atención al gobierno sobre lo que estaba haciendo. No se hizo caso, y finalmente nos tuvimos que juntar muchos más ante las urnas. Quien quiere a esta tierra, no la destruye. Han pasado cuatro años de destrucción, y no lo dice este diputado, lo ha dicho muchísima gente en la calle y lo ha dicho muchísima gente en las urnas.

Sr. Antich, se ha llegado incluso a desmontar la estructura de agentes medioambientales que usted de jó, con los tremendos resultados que hemos visto en algunos de nuestros municipios. No ha habido en estos municipios ojos públicos para ver la destrucción y cuando la han visto no les han hecho caso, sus denuncias, lo sabe, se paralizaban. Por fortuna, esa destrucción se frenó en seco un lunes mientras el gobierno estaba en su despacho.

Si me permiten la distensión porque, como digo, estamos en un día de fiesta, puede que aquellos que se han reído durante muchos años cuando se hablaba de cambios climáticos porque éstos eran a largo plazo, cuando este verano tengan que compartir su baño con las inquietantes medusas se replanteen sus mofas. Tal vez esa desagradable picadura haga más por el medio ambiente, tenga más poder de convicción que cien discursos del mejor académico.

Y voy finalizando, señor candidato, diciendo dos cosas sobre el pacto de acaban de firmar. Es su trabajo, Sr. Antich, liderar en este momento para que la confianza de los ciudadanos de Baleares en las políticas de centro-izquierda permita una larga etapa de cambio tranquilo. La tranquilidad, tenga esto por seguro, Sr. Antich, vendrá de su labor política, y no de la oposición que se encuentra en este momento con un sentimiento de soledad y descabezada. La soledad le lleva a decir que usted ha hecho un pacto contra el Partido Popular, que nos hemos unido todos contra ellos, y no tardará muchos minutos en oír descalificaciones contra el pacto que usted ha conseguido para el gobierno de estas islas.

Aquéllos que en el año 2003 le decían en este mismo debate que el pacto con UM -cito textualmente- era “programático e ideológico”, pese a que repartía presidencias ejecutivas; hoy le dirán que usted ha firmado un pacto contra el PP y para repartir sillas. No debieron de quedar muy contentos con aquel pacto programático e ideológico -palabras textuales-, como decían, porque acabaron la legislatura pidiendo que su socio se fuera con aire fresco. Todos lo recordarán.

No se nos ha oído durante cuatro años criticar la legalidad o la legitimidad de aquel acuerdo, nunca se nos ha oído criticarlo, jamás; no nos han consumido ni los celos ni el despecho, habremos criticado los resultados, la cohesión del pacto, etc., pero nunca, nunca hemos criticado que llegaran a un acuerdo. Hoy se han hecho nuevas alianzas, igual de correctas, igual de respetables que las de entonces, también es un problema grave para esta comunidad que el partido más importante de la oposición que representa a muchísimos ciudadanos de Baleares -ahora se lo dirán al centímetro, los tantos por cien y demás porcentajes-, pues bien, es un problema que se encuentre descabezado, lo que va a implicar, señor candidato, varios cambios en su línea de actuación a lo largo de esta legislatura.

Espere con paciencia y no haga caso a las primeras dentelladas que corresponden a los últimos estertores de la derrota electoral. Decía el Sr. Matas en el año 2003, textualmente: “De la política de confrontación difícilmente se beneficiarán los ciudadanos de Baleares”. Hoy comenzará a saber, Sr. Antich, que eso solamente sirve para cuando gobiernan ellos.

Finalizo con dos palabras sobre el Estatuto, Sr. Antich. En su anterior etapa tuvo que convivir con un gobierno hostil el Madrid que condicionaba sus inversiones ferroviarias en Baleares, lo recordará, a que usted encontrara un páramo donde poner un tren de alta velocidad, ¿recuerda aquellos tiempos? Bien, hoy España ha cambiado, tiene un gobierno que escucha y respeta todas las autonomías con independencia de quien las gobierne, un gobierno que ha confiado en el desarrollo de los estatutos de autonomía y que ha significado un gran apoyo para nuestra reforma estatutaria; los profetas del “España se rompe” han fracasado, no han sabido entender que un reloj funciona mejor cuando mejor funcionan sus piezas. Nosotros fuimos con orgullo al Congreso de los Diputados a defender el Estatuto, otros fueron avergonzados, y para congraciarse con los profetas del “España se rompe” definieron nuestro estatuto como un simple melón, y así quedará en el *Diario de Sesiones* para asombro de generaciones futuras.

Tiene un desafío muy importante, Sr. Antich, con el desarrollo del Estatuto, y es que la proximidad de las elecciones generales supondrá un nuevo reto para los ciudadanos de Baleares, pues tendrán que elegir entre los profetas del “España se rompe”, los exégetas del melón, o quienes deseamos progresar en nuestro autogobierno. Por suerte, por suerte para el futuro estatutario los profetas del “España se rompe”, si me permiten el juego de palabras, parece que pueden tener oposición para rato.

Sr. Antich, no haga caso a las dentelladas que le esperan en este primer debate, espere a que la oposición se serene, sea comprensivo con la situación y mantenga la política de mano tendida, diálogo y consenso. Sr. Antich, Baleares necesita un presidente que dialogue, que busque el consenso, que no se instale en la arrogancia, por eso, Sr. Antich, por eso mismo, puede usted contar con el voto del Grupo Parlamentario Socialista.

Nada más, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula el candidat a president, Sr. Antich.

EL SR. ANTICH I OLIVER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats. En primer lloc, com no pot ser d'altra manera, vull donar les gràcies a totes les persones que han intervengut, per tant, a tots els representants dels distints grups, al representant del Grup Mixt, conformat per Eivissa pel Canvi i representat per la Sra. Maria Àngels Suárez; al representant d'AIPF, el diputat Sr. Mayans, i també al Sr. Vicens d'Unió Mallorquina, al Sr. Barceló, representant del Grup Parlamentari del BLOC i, com no pot ser d'altra manera, també al Sr. Diéguez, com a representant del Grup Parlamentari Socialista.

A tots els vull agrair les seves aportacions, perquè, sense cap dubte, aquesta és la feina del Parlament i, per tant, és la possibilitat de poder escoltar tothom i de veure les distintes opinions i postures que tenen cadascun dels grups.

Voldria començar per referir-me, precisament, a la persona que primer ha intervengut avui aquí, el diputat Sr. Mayans per Formentera o en representació de Formentera. El primer que li voldria dir al Sr. Mayans, com a representant d'AIPF, és que per a mi realment no ha estat cap sorpresa que ell avui anunciàs que el vot no seria a favor, la veritat és que ho esperava, i ho dic amb tots els respectes, no? Vostè em diu que ha fet un esforç de passar al Grup Mixt, i jo crec que l'ha fet en esperit, perquè físicament no hi ha passat, vostè continua estant allà on estava. Per tant, ho dic de tot cor, creia que això seria així, vostè ha vengut fent feina amb un determinat grup, i jo, sense cap dubte, li respect aquesta feina, perquè segurament hi haurà coses en què estic d'acord i d'altres en què no. A més, estic convençut que si jo hagués posar damunt la taula 30 o 40 de les 137 propostes, sempre n'hagués faltat alguna i sempre hi hagués hagut, crec, l'excusa per no donar-me suport.

Així i tot, li vull dir una cosa. Jo l'escoltaré, jo sí que tenc ganes de parlar amb vostè i de saber quina és l'opinió que vostè du de Formentera i com és que ho veu, perquè vostè també és un representant o és un representant important de Formentera, també li vull dir que jo també hauré d'escolar el president del Consell Insular de Formentera i batle de Formentera i, per tant, el govern del que és Formentera. Li vull dir que durant tot aquest temps he tengut ocasió de parlar molt amb ell i també li puc dir que ell no ha tornat cap compromís enrera ni jo tampoc, el compromís era ben clar, que féssim un govern de les Illes Balears, un govern que es preocupi de tots i cadascun dels territoris i que segurament i així serà, dins el govern hi haurà participació de gent dels distints territoris, independentment del rang, perquè el rang qui el posar és precisament el president quan és president i, per tant, aquest no va ser un objecte en principi d'acord en aquell moment ni ho és ara de cap tipus de polèmica. També ho vull deixar ben clar, perquè jo també parl amb el president del consell insular.

Estic convençut que vostè esperava més coses, i li vull dir que ahir vaig intentar fixar clarament quins serien els principis, quins serien els valors i quines serien les grans idees i els grans projectes que nosaltres duríem a terme en aquesta legislatura. I vaig parlar d'algunes coses concretes de Formentera perquè creia que eren les prioritàries, sense perjudici que Formentera no es vegi reflectida a totes les altres polítiques de les quals vaig parlar ahir, perquè supòs que a Formentera l'habitatge públic és important. Per cert, vull recordar que l'únic habitatge públic que s'ha fet a Formentera i que es va posar en marxa a Formentera va ser precisament per un govern progressista, i miri que hi havia hagut governs, molts de governs d'altres colors polítics en aquestes illes i mai no hi havia hagut habitatge públic a Formentera o mai no se n'havia fet. Per tant, totes les altres polítiques de què vaig parlar ahir, educació, serveis socials, feina fixa, necessitat de fer feina en turisme i de fer feina en totes i cadascuna d'aquestes qüestions, també supòs que vostè entén que són importants per a Formentera i que, per tant, nosaltres des del Govern de les Illes Balears, voldrem que també vagin dirigides totes aquestes polítiques a Formentera.

També em posa un exemple d'un company seu o d'un jove en matèria de participació i diu, "llavors ho arreglau entre ells", és que nosaltres, Sr. Mayans, tenim una democràcia representativa, i aquestes són les regles del joc d'aquesta democràcia, no val que quan les regles són favorables, les regles siguin bones, i que quan les regles no ens siguin favorables, les regles siguin dolentes. Els demòcrates a les regles les accepten sempre, i crec que aquest és el primer gran punt del qual hauríem de partir. Una altra cosa és que a l'hora de fer política tinguem la capacitat d'escoltar-nos i tinguem la capacitat de saber quins són els temes d'estat o els temes principals i que, per tant, tots hem de saber fer esforços perquè aquestes qüestions tinguin el suport més gran possible. I en aquest sentit, sí que jo demanava un esforç ahir, i deia que jo era el primer que el volia fer, perquè crec que aquest país el necessita, aquest país necessita fixar amb algunes qüestions quines són les coses amb les quals estam tots d'acord i no faran que hi hagi confrontació, hi hagi un govern o n'hi hagi un altre, temes que alguns dels que han intervingut n'han parlat, per exemple del pacte per la competitivitat, del turisme, de l'educació, de temes fonamentals, que jo crec que no en tot hem d'estar en desacord, i estic convençut que entre tots hem de poder explorar molts de camins per a l'acord.

Vostè també em parlava de consorcis i em deia que hem d'invertir molt a Formentera. I jo crec que sí, que hem d'invertir molt, i jo deia que Formentera ha patit una triple insularitat i que, per tant, necessita aquesta menció especial, aquesta solidaritat especial de totes les Illes. Però també pens que ara la primera feina, i per això ho vaig dir així, el tema més important és precisament dotar del que és la part econòmica les transferències que s'han transferir -vagui la redundància- al consell. Miri, quan discutíem tot el tema del Consell de Formentera, des del Grup Parlamentari Socialista sempre dèiem que era molt important que a l'hora que s'aprovàs l'Estat i, per tant, s'aprovàs el nou consell, que al mateix temps hi hagués un gran pacte pel que havien de ser les transferències i, sobretot, per la dotació d'aquestes transferències, sempre ho vàrem podar damunt la taula, i això no ha pogut ser, i no governàvem nosaltres, només hi ha les transferències, el Consell Insular en aquest moment té les transferències de les competències, però

sense doblers. Aquest és un tema que nosaltres trobàvem que s'havia d'haver fet d'una altra manera, i per això jo deia ahir que de forma immediata ens haurem d'asseure amb els presidents del Consell Insular d'Eivissa i del Consell Insular de Formentera, amb la Comissió que hi ha prevista, per tal que totes aquestes coses tinguin un gran pacte i un gran acord, perquè és fonamental per a l'illa de Formentera poder exercir aquestes competències. Per això deia que aquesta era una qüestió prioritària.

Vostè em parla dels consorcis de Formentera, i jo li deia volem continuar donant suport a aquest consorci de Formentera, que ja ho férem quan hi va haver l'anterior govern. I vostè em xerra de 12 milions d'euros enfront de 72, supòs que vostè hi posa totes les inversions que s'han fet a Formentera durant aquests quatre anys i no només la feina del Consorci, supòs que dins els 12 nostres no hi deu posar els habitatges de protecció oficial i totes les distintes actuacions que es tramitaren i es posaren en marxa.

Per tant, el consorci era una cosa específica, en aquell moment era..., no sé si me'n record bé, però eren uns 1.500 milions de pessetes d'aquell moment, destinats a temes molt concrets de Formentera i dirigits precisament pel batle de Formentera, que era el president d'aquest consorci. Jo li vull recordar, Sr. Mayans, que durant aquesta legislatura, quan hi va haver un canvi de govern a l'Ajuntament de Formentera, també hi va haver un canvi de doblers del Consorci i els doblers que hi havia per al Consorci de Formentera i que havia de dirigir el batle de Formentera, passaren a un consorci a Eivissa. Jo crec que aquesta no és la fórmula d'actuar. Jo ahir vaig dir que ens convé actuar i hem de crear la cultura d'actuar des de les institucions, sense tenir en compte el color polític de les institucions amb què ens hem de relacionar. És a dir, no perquè a unes determinades institucions hi hagi un determinat color polític que governi, haguem de tenir unes polítiques diferents des del Govern de les Illes Balears. Jo li puc dir que no farem això. Per tant, crec que aquestes són qüestions importants a tenir en compte.

Com se suposa, una altra de les qüestions i que també he tingut ocasió de parlar-ne amb el futur president del Consell de Formentera, és la posada en marxa de l'hospital i, per tant, aquesta idea que tinguin tots els elements i tots els serveis necessaris per donar un bon servei. Per tant, tinguem en compte que nosaltres també farem feina en relació amb aquest tema. També m'ha exposat el futur president del Consell de Formentera la idea de millorar el Port de La Savina i, per tant, parlar-ne amb l'Estat i coordinar al màxim totes les actuacions de les distintes institucions per optimitzar i millorar les infraestructures del port.

Sr. Mayans, si vaig dir que Formentera necessita una atenció especial és perquè ho crec així. I crec que a altres èpoques li donàrem aquesta atenció especial. Però també li vull dir que les polítiques derivades d'una llei de barris, les polítiques derivades de rehabilitació d'habitatges, de construcció d'habitatges de protecció oficial, d'educació, de creació d'un parc d'escoles, tot això també serà important per a Formentera, n'estic convençut. I també li vull dir que n'he parlat amb les persones que dirigiran el consell i l'ajuntament.

Per tant, el meu missatge, i sense entrar en coses més concretes, perquè, Sr. Mayans, tendrem temps de parlar de temes més concrets, el meu missatge és ara que mitjançant l'Estatut hem establert una Conferència de Presidents i amb la voluntat que hi hagi una molt bona coordinació entre les distintes institucions, jo crec que allò que són les actuacions concretes que ha de dur el consell, jo n'he de poder parlar amb les persones que dirigeixen el consell, sense perjudici, com no pot ser d'altra manera, d'escoltar-lo a vostè i saber totes les distintes opinions que vostè ens podrà dur en la seva feina parlamentària. Crec que com més opinions tinguem, més fàcil serà encertar en les polítiques que volem dur a terme a Formentera.

Per tant, tenguí per ben segur que la seva opinió serà ben escoltada, sense perjudici que hi haurà d'haver una relació directa i molt estreta del Govern de les Illes Balears amb el Consell Insular de Formentera i amb l'Ajuntament de Formentera.

En segon lloc, voldria referir-me a la representant d'Eivissa pel Canvi, a la diputada Maria Àngels Suárez i dir-li que li agraeixo molt la seva intervenció i que som molt sensible a la situació que ha patit Eivissa i som molt sensible que els vents, com quasi sempre, els vents de canvi han bufat des d'Eivissa. Però sobretot som molt sensible que, efectivament, allà es necessita una nova manera de governar i estic convençut que al Consell Insular d'Eivissa i al mateix Ajuntament d'Eivissa així es farà. Li puc assegurar que des del Govern de les Illes Balears també, amb una idea molt clara de coordinar polítiques i amb una idea molt clara de funcionar des de la lleialtat i, sobretot, sumant el màxim d'esforços, amb un model de consens entre les distintes institucions, però també com vaig dir ahir, de consens amb allò que són els agents socials i econòmics.

Vull dir ben clar que crec que aquest país necessita aquest consens d'inclusió, aquest consens que eixampli el que són les classes mitjanes i que faci que les persones que ho tinguin més difícil tinguin les polítiques adequades i que facin que també impliquem aquests sectors econòmics que són els que empenyen la nostra comunitat autònoma i els que creen riquesa. Aquest crear riquesa ha d'arribar a tots els racons del nostre país, però que a la vegada també des d'aquest crear riquesa es faci aquesta funció social, de pensar en els treballadors, de pensar en la paritat, la igualtat d'oportunitats, combatre la sinistralitat. És a dir, combatre tot un seguit de qüestions que en aquests moments són deficiències. Per tant, també necessitem que aquests sectors estiguin sensibilitzats en totes i cada una d'aquestes qüestions perquè això no es pot fer només des de les institucions.

Efectivament, hem d'augmentar la cura per al territori i és un tema de qualitat de vida dels ciutadans i de les ciutadanes, és un tema de cultura, d'estimar la terra que ha modelat la gent d'antany. Però al mateix temps és un tema econòmic, perquè res no singularitza més aquesta terra que la seva bellesa i els seus recursos naturals, el seu paisatge.

Un tema que és fonamental per a la principal activitat d'aquest país, el turisme. Per tant, també efectivament és un tema d'una importància econòmica molt important. Clar, de les distintes converses, i he tengut ocasió de conversar amb molta

gent del sector turístic, li puc assegurar que una de les seves preocupacions és precisament que no hem de continuar espenyant més territori. Jo ho deia ahir, ho ha dit molta gent que ha sortit al carrer, 50.000 persones a Mallorca, però també molta gent a Eivissa. I també hem sentit gent del Foment del Turisme, empresaris importants. També hem sentit molta gent que fins ara tal vegada no ho havia dit tan clar, però que ara comencen a dir ben clar que això és part de la nostra singularitat, que no podem continuar creixent de la forma com ho estam fent a nivell residencial a les zones turístiques, que hem d'apostar pel turisme hotelier que és el que dóna llocs de feina, que hem de posar més mesura en la gestió del territori. Però ja no ho diuen només des del món del turisme, també ho diuen petits constructors i petits promotors d'aquí que veuen com efectivament, per ventura durant aquesta legislatura han arribat massa promotors de fora i els han convertit a ells en subcontractats, a més, fa que moltes vegades ens mengem en dos anys allò que ens hauríem de menjar en quinze. Per tant, aquesta situació per part d'ells també demana més mesura.

Per tant, en tema de qualitat de vida, per al medi ambient, però també per a allò que és la part econòmica necessitem fer un projecte molt més mesurat i que implicarà, com molt bé ha dit vostè, invertir en temes que ajudin a aquesta mesura i, per tant, parlar de transport públic, de posar en valor el concepte de rehabilitació i tot un seguit de qüestions que facin que gestionem el territori d'una altra manera, que sapiguem reconvertir zones turístiques, endreçar zones deteriorades dins moltes barriades i dins zones urbanes que tenen una importància social, però que a la vegada significa donar feina al sector de la construcció, sense destruir més territori. Aquesta és un poc la idea.

A més, redimensionar el sector de la construcció que ho necessita i que ho hem de fer també diversificant el sector serveis. Per tant, creant noves indústries que signifiquin precisament això, no destruir territori, crear nous nínxols d'activitat econòmica a través del coneixement, a través de la recerca. Jo ahir en posava alguns exemples, les noves tecnologies ambientals, fer feina en el sector quaternari, el sector quinari i crear tot un seguit d'activitats que han de crear ocupació i llocs de feina i no van dirigir precisament a seguir basant tot el nostre creixement en la quantitat i en la destrucció del territori. Aquesta és la idea.

I això té una implicació global, i ja ho dic en relació amb la seva intervenció, però també en relació amb la intervenció que han fet el Sr. Barceló i el Sr. Bartomeu Vicens, la idea que hem de fer un canvi tranquil, sòlid, i això significa canviar moltes coses de comú acord, perquè per avançar en aquests temes necessitem dur molta gent, perquè l'experiència ens demostra que si no duim darrera acabam fent poques coses i acabam pensant només en la propera temporada i acabam fora pensar en allò que ha de ser una mirada llarga, un projecte de país sòlid, una idea de treballar des de l'educació i la formació, creant gent preparada per fer noves activitats. Treballar des del món empresarial i, per tant, obrir a aquests nous emprenedors aquestes noves activitats. Implicar la Universitat a través de la recerca, a través de la innovació. Implicar tothom amb aquesta idea de transformar aquest model de creixement, model de creixement que té deficiències, som una de les comunitats autònomes que tenim més problemes en matèria de

productivitat. Model de creixement que té problemes, ahir vaig dir que partim d'un bon moment, però això no vol dir no introduir millores en matèria turística, que és molt canviant i que moltes empreses es queixen que baixa la rendibilitat, per tant, haurem de fer feina en totes aquestes àrees.

Per altra banda i també contestant, en aquest cas a la representant d'Eivissa pel Canvi, a Eivissa hi ha un seguit de mesures molt concretes i en les quals haurem de fer feina des del primer moment. Per tant, el compromís de canviar la depuradora de Vila, que en aquests moments està dins un ANEI, va directament relacionat amb aquest tema. La proposta d'ampliar el port d'Eivissa. La realització, com molt bé ha dit vostè, d'una auditoria tècnica i econòmica de les autovies d'Eivissa. La creació d'un nou hospital a Can Misses. Tot un seguit d'accions que tenim perfectament pactades i que són prioritàries per a Eivissa.

Però a més d'aquestes accions, jo ahir en parlava, hi ha una aposta clara d'allò que ha de ser el nou govern en allò que són les polítiques socials. També ho han dit el Sr. Vicens i el Sr. Barceló, aquesta idea d'invertir en educació i en formació. Educació és igualtat d'oportunitats, educació és ciutadans i ciutadanes amb opinió, per tant, més democràcia. I educació és, com he dit, economia més bona i, per tant, més competitivitat, més productivitat, avanç del país. I en educació, ho vaig dir ahir, tenim molta feina i per això jo ahir parlava d'un pla de xoc. Pla de xoc que figura a l'acord que tenim establert i firmat. Tot un seguit d'actuacions que van dirigides a actuar de forma important en el que és el principal problema de la nostra gent: l'habitatge. Per tant, aquesta problemàtica que fa que en aquesta comunitat autònoma s'hagin construït molts habitatges, però que a la vegada aquests habitatges no donen solució a una gran part de les classes mitjanes; això necessita d'una implicació més forta de les institucions en relació amb el tema d'habitatges.

Igualment es necessita millorar en totes les geografies en relació amb la sanitat, això és millorar els hospitals, millorar l'atenció primària, millorar i fer un pla de salut, un pla per a la SIDA que no tenim en aquesta comunitat autònoma, i que no és lògic. Aquest pla ha d'analitzar quina situació tenim en matèria de salut en aquesta comunitat autònoma i quines són les millors eines per intentar donar solucions. O un pla de la SIDA, que és un dels problemes de salut pública més importants que té aquesta comunitat autònoma. Tot això són qüestions fonamentals i sense cap dubte en aquest sentit haurem de fer feina.

Dir-los que també estic totalment d'acord amb vostès en la idea de treballar per l'autogovern, i ens trobam, des del meu punt de vista, en un moment molt important, l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia que vàrem tenir ocasió de consensuar amb el Partit Popular. Jo sempre he dit que això ha estat una gran victòria d'aquest país, perquè l'Estatut d'Autonomia va sortir amb un suport important aquí i també amb un suport important a Madrid perquè s'hi va anar sumant tot un seguit de gent. Per tant, això ens dona la possibilitat de noves competències, policia, la cogestió aeroportuària, que nosaltres tenim pactat que de forma immediata ha de ser una de les qüestions que hem d'aconseguir i que és molt important per a unes illes que viuen del turisme, i vull recordar que el primer

que veuen els turistes és l'aeroport i el darrer que veuen quan se'n van també és l'aeroport. Per tant, més competències i a la vegada també més drets i deures que és el que també aprovarem, i també més finançament.

Això ha de fer possible que puguem firmar tot un seguit de convenis, tal i com està establert a l'Estatut, amb l'Estat en els propers set anys i a la vegada començar durant aquesta legislatura a pactar, començar a negociar el que ha de ser la modificació de la Llei de règim especial, que ha de fer possible que hi hagi un sistema alternatiu a allò que és el sistema de finançament general. Per tant, un sistema per corregir el que són les dificultats que ens crea la insularitat. En relació amb aquest tema els vull dir que una de les prioritats a l'hora de parlar amb el Govern ha de ser un conveni en matèria de tren i l'hauríem de poder aconseguir durant els primers sis mesos de l'any que ve. Seria una cosa molt important poder-lo aconseguir i amb aquesta idea farem feina. Com deia, volem fer una gran inversió en matèria de transport públic i arribar, com també han dit vostès, a Alcúdia, Artà, Cala Rajada i fer el tramvia de la badia de Palma.

Però si externament i, per tant, en les relacions amb l'Estat, tot això obre un caramull de possibilitats, també és veritat que a nivell intern també tenim feina per fer, hem de crear les comissions mixtes necessàries per fer les transferències cap als consells i també hem de reforçar el que són els ajuntaments amb el pacte local, ja m'hi vaig referir ahir. Per tant, també hi ha tot un seguit de polítiques molt clares en aquest sentit. Igual que hi són en relació amb allò que és la defensa de la nostra cultura i de la nostra llengua. Per tant, aplicar aquella llei que no hauria de tenir problemes, vull recordar que estam parlant de la Llei de normalització lingüística de l'any 1986, que té i va tenir el suport de totes les forces polítiques d'aquesta cambra i, per tant, hauria de ser un tema de no confrontació. Per això jo ahir vaig dir que seria important que hi hagués un gran pacte en aquest sentit, un pacte per entendre clarament i fer entendre clarament a tothom que la nostra llengua ha de ser una eina de cohesió i no una eina de confrontació. Per tant, en aquest sentit i, com se suposa, a mi m'hi trobaran i crec que hauria de ser, estic convençut que serà l'actitud de tots i cada un dels grups parlamentaris.

Dir que també volem fer un esforç per la pluralitat, ho vaig dir ahir, per tant, la idea és que els mitjans de comunicació públics siguin això, mitjans de comunicació públics i, per tant, de tothom, plurals i a la vegada també la preocupació perquè aquests mitjans de comunicació públics costin el que han de costar i sobretot costin una cosa que es pugui dur. En aquest país en aquest moment no sé on va, si una televisió pública costa 120 milions d'euros i a la Universitat li enviam 59 milions d'euros, no sé si tenim les coses clares, jo crec que no. Jo crec que hauríem d'intentar posar més seny i més sentit comú en relació amb tots aquests temes.

Per cert, i ja que parl de la Universitat, vull dir que també tenim reptes importantíssims, com és entrar dins l'Espai d'Ensenyament Europeu, adaptar-nos a la llei orgànica o el que pugui ser invertir en un nou sistema de finançament perquè la Universitat tenguí millor finançament i a la vegada fer una aposta important en tot allò que és recerca. Una universitat que farà tots els possibles des del meu govern perquè estigui

implicada en allò que és el projecte de societat, si ella investiga, si ella innova, ella ha de posar a disposició, estic convençut que serà així, tots aquests coneixement perquè nosaltres puguem prendre les decisions així com toca des de les institucions. Com més coneixement tenguem en aquest sentit, millor podem prendre les decisions.

Per tant, un canvi tranquil, un canvi que vol impulsar més qualitat de vida a aquesta comunitat autònoma per a tothom. Un govern que vol fer feina per a les persones, per a les famílies. Un govern que vol incloure tothom dins el projecte. Un govern que vol governar, com deia el Sr. Barceló, per a tothom, no donant l'esquena a la gent que ha votat la força política que en aquests moments serà a l'oposició. Aquesta és la feina que volem fer. Estic molt content i molt satisfet que en la seva intervenció hagin expressat que per a vostès aquesta també és la millor línia i el millor camí.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Antich. Arribats a aquest moment interrompem la sessió que tornarà a començar a les 16,30 de la tarda.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
